

DECIZIA (UE) 2017/848 A COMISIEI**din 17 mai 2017****de stabilire a unor criterii și standarde metodologice privind starea ecologică bună a apelor marine și a specificațiilor și metodelor standardizate de monitorizare și evaluare, precum și de abrogare a Deciziei 2010/477/UE****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (3) și articolul 11 alineatul (4),

întrucât:

- (1) Decizia 2010/477/UE ⁽²⁾ a Comisiei a stabilit criterii pentru a fi utilizate de către statele membre în vederea stabilirii stării ecologice bune a apelor lor marine și pentru a le îndruma pe acestea în evaluările lor cu privire la starea respectivă în primul ciclu de punere în aplicare a Directivei 2008/56/CE.
- (2) Decizia 2010/477/UE a confirmat faptul că se impune realizarea de progrese științifice și tehnice suplimentare pentru a susține elaborarea sau revizuirea unor astfel de criterii pentru anumiți descriptori calitativi, precum și dezvoltarea în continuare a normelor metodologice, în strânsă coordonare cu instituirea de programe de monitorizare. În plus, decizia respectivă a stabilit faptul că ar fi potrivit ca revizuirea să se realizeze cât mai curând posibil după finalizarea evaluării prevăzute la articolul 12 din Directiva 2008/56/CE, în timp util pentru a sprijini actualizarea reușită a strategiilor marine al căror termen limită este 2018, în temeiul articolului 17 din Directiva 2008/56/CE.
- (3) În 2012, pe baza evaluării inițiale a apelor lor marine, efectuată în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Directiva 2008/56/CE, statele membre au raportat cu privire la starea ecologică a apelor lor marine și au informat Comisia cu privire la faptul că au determinat că starea ecologică este bună și cu privire la obiectivele lor de mediu în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) și articolul 10 alineatul (2) din Directiva 2008/56/CE. Evaluarea de către Comisie ⁽³⁾ a rapoartelor statelor membre respective, efectuată în conformitate cu articolul 12 din Directiva 2008/56/CE, a evidențiat faptul că se impune, de urgență, depunerea mai multor eforturi pentru ca statele membre să ajungă la o stare ecologică bună până în 2020. Rezultatele au arătat faptul că se impune îmbunătățirea semnificativă a calității și consecvenței în determinarea stării ecologice bune de către statele membre. În plus, în evaluare s-a recunoscut faptul că, în punerea în aplicare a Directivei 2008/56/CE, cooperarea regională trebuie să joace un rol central. De asemenea, s-a subliniat faptul că este necesar ca statele membre să se bazeze mai sistematic pe standardele care derivă din legislația Uniunii sau, în cazul în care acestea nu există, pe standardele stabilite prin convențiile privind mările regionale sau prin alte acorduri internaționale.
- (4) Pentru a asigura faptul că cel de-al doilea ciclu de punere în aplicare a strategiilor marine din statele membre contribuie în continuare la realizarea obiectivelor Directivei 2008/56/CE și conduce la obținerea unor determinări mai consecvente ale stării ecologice bune, în raportul său privind prima fază de punere în aplicare, Comisia a recomandat serviciilor Comisiei și statelor membre să colaboreze la nivelul Uniunii pentru a revizui, consolida și îmbunătăți Decizia 2010/477/UE, cu scopul de a obține un set de criterii și norme metodologice mai clare, mai simple, mai concise, mai coerente și comparabile pentru stabilirea stării ecologice bune și, în același timp, să analizeze anexa III la Directiva 2008/56/CE și, dacă este necesar, să o revizuiască și să elaboreze orientări specifice pentru a se asigura o abordare mai coerentă și mai consecventă a evaluărilor efectuate în următorul ciclu de punere în aplicare.
- (5) Pe baza acestor concluzii, procesul de revizuire a început în anul 2013, când Comitetul de reglementare înființat în temeiul articolului 25 alineatul (1) din Directiva 2008/56/CE a aprobat o foaie de parcurs care cuprinde mai multe etape (etapa tehnică și științifică, consultarea și procesul decizional). În cursul acestui proces, Comisia a consultat toate părțile interesate, inclusiv convențiile privind mările regionale.

⁽¹⁾ JO L 164, 25.6.2008, p. 19.⁽²⁾ Decizia 2010/477/UE din 1 septembrie 2010 a Comisiei referitoare la criteriile și la standardele metodologice privind starea ecologică bună a apelor marine (JO L 232, 2.9.2010, p. 14).⁽³⁾ Raport al Comisiei către Consiliu și Parlamentul European – Prima etapă de punere în aplicare a Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin (2008/56/CE) Evaluarea efectuată de Comisia Europeană și orientări [COM(2014)097 final, 20.2.2014].

- (6) Pentru a facilita viitoarele actualizări ale evaluării inițiale a apelor marine ale statelor membre și determinarea stării ecologice bune a acestora, precum și pentru a asigura un grad mai mare de coerență în punerea în aplicare a Directivei 2008/56/CE pe teritoriul Uniunii, este necesar să se clarifice, să se revizuiască sau să se introducă criterii și norme metodologice, specificații și metode standardizate care să fie utilizate de statele membre, în raport cu elementele prevăzute în prezent în Decizia 2010/477/UE. Drept urmare, numărul criteriilor pe care statele membre trebuie să le monitorizeze și să le evalueze ar trebui redus, aplicându-se o abordare bazată pe riscuri pentru criteriile menținute, pentru a permite statelor membre să își concentreze eforturile asupra principiilor presiuni antropice care afectează apele acestora. În cele din urmă, ar trebui să se prevadă dispoziții suplimentare pentru criterii și utilizarea acestora, inclusiv pentru valorile-prag sau stabilirea acestora, permițându-se astfel să se aprecieze în ce măsură se obține o stare ecologică bună în toate apele marine ale Uniunii.
- (7) În conformitate cu angajamentul asumat de Comisie în adoptarea comunicării sale adresate Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor: O mai bună legislație pentru rezultate mai bune – O agendă a UE ⁽¹⁾, prezenta decizie ar trebui să asigure coerența cu alte acte legislative ale Uniunii. Pentru a asigura o mai mare consecvență și comparabilitate la nivelul Uniunii cu privire la determinările de către statele membre a stării ecologice bune și pentru a evita suprapunerile inutile, este oportun să se ia în considerare standardele și metodele de monitorizare și de evaluare relevante existente din legislația Uniunii, inclusiv Directiva 92/43/CEE a Consiliului ⁽²⁾, Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾, Regulamentul (CE) nr. 1881/2006 al Comisiei ⁽⁴⁾, Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 al Consiliului ⁽⁵⁾, Directiva 2008/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾, Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁷⁾ și Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁸⁾.
- (8) Pentru fiecare dintre descriptorii calitativi enumerați în anexa I la Directiva 2008/56/CE și pe baza listelor orientative din anexa III la directiva respectivă, se impune definirea criteriilor, inclusiv a elementelor aferente criteriilor și, dacă este cazul, a valorilor-prag de utilizat. Valorile-prag sunt menite să contribuie la stabilirea de către statele membre a unui set de caracteristici pentru starea ecologică bună și la fundamentarea evaluării efectuate de acestea pentru a determina în ce măsură se obține starea ecologică bună. De asemenea, este necesar să se stabilească norme metodologice, inclusiv dimensiunile geografice pentru evaluare și modul în care ar trebui utilizate criteriile. Aceste criterii și norme metodologice vor asigura consecvența și vor permite efectuarea de comparații între regiuni sau subregiuni marine în cadrul evaluărilor efectuate pentru a se determina în ce măsură se obține starea ecologică bună.
- (9) Pentru a asigura comparabilitatea dintre detaliile referitoare la orice actualizări realizate de către statele membre ca urmare a examinării anumitor elemente din strategiile lor marine, transmise în temeiul articolului 17 alineatul (3) din Directiva 2008/56/CE, ar trebui să se stabilească specificații și metode standardizate de monitorizare și evaluare, luând în considerare specificațiile și standardele existente la nivel unional sau internațional, inclusiv la nivel regional sau subregional.
- (10) Statele membre ar trebui să aplice criteriile, normele metodologice, specificațiile și metodele standardizate de monitorizare și evaluare prevăzute în prezenta decizie în combinație cu elemente ecosistemului, presiunile și activitățile antropice menționate în lista orientativă din anexa III la Directiva 2008/56/CE și, prin raportare la evaluarea inițială efectuată în temeiul articolului 8 alineatul (1) din directiva menționată, atunci când stabilește un set de caracteristici pentru starea ecologică bună în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) din directiva respectivă și atunci când instituie programe de monitorizare coordonate în temeiul articolului 11 din directiva respectivă.

⁽¹⁾ COM(2015) 215 final.

⁽²⁾ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

⁽³⁾ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1881/2006 al Comisiei din 19 decembrie 2006 de stabilire a nivelurilor maxime pentru anumiți contaminanți din produsele alimentare (JO L 364, 20.12.2006, p. 5).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 al Consiliului din 21 decembrie 2006 privind măsurile de gestionare pentru exploatarea durabilă a resurselor halieutice în Marea Mediterană, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2847/93 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1626/94 (JO L 409, 30.12.2006, p. 11).

⁽⁶⁾ Directiva 2008/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele de calitate a mediului în domeniul apei, de modificare și de abrogare a Directivelor 82/176/CEE, 83/513/CEE, 84/156/CEE, 84/491/CEE, 86/280/CEE ale Consiliului și de modificare a Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 348, 24.12.2008, p. 84).

⁽⁷⁾ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 22).

- (11) Pentru a stabili o legătură clară între determinarea unui set de caracteristici pentru starea ecologică bună și evaluarea progreselor înregistrate în vederea obținerii acesteia, este necesar ca respectivele criterii și norme metodologice să fie organizate pe baza descriptorilor calitativi prevăzuți în anexa I la Directiva 2008/56/CE, luându-se în considerare lista orientativă a elementelor ecosistemului, presiunilor și activităților antropice din anexa III la directiva respectivă. Unele dintre aceste criterii și norme metodologice se referă, în special, la evaluarea stării ecologice sau a presiunilor și impacturilor predominante în conformitate cu litera (a), respectiv (b) de la articolul 8 alineatul (1) din Directiva 2008/56/CE.
- (12) În cazurile în care nu sunt prevăzute valori-prag, statele membre ar trebui să stabilească valori-prag prin cooperare la nivelul Uniunii, la nivel regional sau subregional, de exemplu prin raportare la valorile existente sau prin dezvoltarea de noi standarde în cadrul convențiilor privind mările regionale. În cazurile în care ar trebui să se stabilească valori-prag prin cooperare la nivelul Uniunii (pentru descriptorii privind deșeurile marine, zgomotul subacvatic și integritatea fundului mării), acest lucru se va realiza în cadrul Strategiei comune de implementare instituite de statele membre și Comisie în sensul Directivei 2008/56/CE. Odată stabilite prin cooperare la nivelul Uniunii, la nivel regional sau subregional, aceste valori prag vor fi integrate în seturile de caracteristici pentru o stare ecologică bună ale statelor membre doar atunci când acestea sunt transmise Comisiei în cadrul raportării statelor membre respective în temeiul articolului 17 alineatul (3) din Directiva 2008/56/CE. Până când se stabilesc astfel de valori-prag prin cooperare la nivelul Uniunii, la nivel regional sau subregional, statele membre ar trebui să poată utiliza, ca substituenți, valorile-prag stabilite la nivel național, tendințele direcționale sau valori-prag bazate pe presiune.
- (13) Valorile-prag ar trebui să reflecte, după caz, nivelul de calitate care reflectă semnificația unui efect negativ pentru un criteriu și ar trebui să fie stabilite în raport cu o stare de referință. Valorile-prag ar trebui să fie în concordanță cu legislația Uniunii și să fie stabilite la dimensiuni geografice corespunzătoare, pentru a reflecta diferențele caracteristici biotice și abiotice ale regiunilor, subregiunilor și subdiviziunilor. Aceasta înseamnă că, chiar dacă procesul de stabilire a valorilor-prag are loc la nivelul Uniunii, în urma acestuia se pot stabili valori-prag diferite, care sunt specifice unei regiuni, subregiuni sau subdiviziuni. Valorile-prag ar trebui să fie stabilite și pe baza principiului precauției, cu reflectarea riscurilor potențiale asupra mediului marin. În stabilirea valorilor-prag ar trebui să se aibă în vedere natura dinamică a ecosistemelor marine și a elementelor lor, care se pot schimba în spațiu și timp prin variații hidrologice și climatice, relații prădător-pradă și alți factori de mediu. Valorile-prag ar trebui să reflecte, de asemenea, faptul că ecosistemele marine pot reveni, dacă sunt deteriorate, la o stare care să reflecte condițiile predominante de ordin fiziografic, geografic, climatic și biologic, decât să se revină la o anumită stare din trecut.
- (14) În conformitate cu articolul 1 alineatul (3) din Directiva 2008/56/CE, presiunea colectivă exercitată de activitățile umane trebuie să fie menținută la niveluri compatibile cu asigurarea unei stări ecologice bune, astfel încât să se asigure că nu se compromite capacitatea ecosistemelor marine de a reacționa la schimbările induse de om. Acest fapt poate presupune, dacă este cazul, că nu se ating neapărat valori-prag pentru anumite presiuni și impacturile acestora asupra mediului în toate zonele cu ape marine ale statelor membre, cu condiția ca aceasta să nu compromită realizarea obiectivelor Directivei 2008/56/CE, asigurându-se totodată posibilitatea utilizării durabile a produselor și serviciilor marine.
- (15) Este necesar să se stabilească valori-prag care vor face parte din setul de caracteristici utilizate de statele membre pentru determinarea stării ecologice bune în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2008/56/CE, precum și în ce măsură trebuie atinse valorile-prag. Prin urmare, valorile-prag nu reprezintă, în sine, determinări ale stării ecologice bune de către statele membre.
- (16) Statele membre ar trebui să exprime în ce măsură se obține starea ecologică bună ca proporție din apele lor marine în care s-au atins valorile-prag sau ca proporție din elementele aferente criteriilor (specii, contaminanți etc.) care au atins valorile-prag. Pentru a aprecia starea apelor lor marine în conformitate cu articolul 17 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2008/56/CE, statele membre ar trebui să exprime orice schimbare de stare ca fiind o îmbunătățire, o menținere a stării sau o degradare față de perioada precedentă de raportare, având în vedere reacția deseori lentă a mediului marin la schimbare.
- (17) În cazul în care valorile-prag stabilite în conformitate cu prezenta decizie nu sunt respectate pentru un anumit criteriu, statele membre ar trebui să aibă în vedere luarea de măsuri adecvate sau efectuarea de cercetări sau de investigații suplimentare.
- (18) În cazul în care statelor membre li se solicită să coopereze la nivel regional sau subregional, acestea ar trebui să utilizeze, atunci când este oportun și posibil din punct de vedere practic, structurile instituționale regionale existente în materie de cooperare, inclusiv cele înființate în temeiul convențiilor privind mările regionale, astfel cum se prevede la articolul 6 din Directiva 2008/56/CE. În mod similar, în absența unor criterii specifice, a unor

norme metodologice, inclusiv pentru integrarea criteriilor, a unor specificații și a unor metode standardizate de monitorizare și evaluare, statele membre ar trebui ca, atunci când acest lucru este oportun și posibil din punct de vedere practic, să se bazeze pe cele elaborate la nivel internațional, regional sau subregional, de exemplu pe cele convenite în cadrul convențiilor privind mările regionale sau în cadrul altor mecanisme internaționale. În caz contrar, statele membre pot alege să se coordoneze între ele la nivel de regiune sau subregiune, după caz. În plus, un stat membru poate decide, de asemenea, pe baza particularităților apelor sale marine, să examineze elemente suplimentare care nu sunt prevăzute în prezenta decizie și care nu sunt abordate la nivel internațional, regional sau subregional, sau să aibă în vedere aplicarea elementelor din prezenta decizie în cazul apelor sale de tranziție, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (6) din Directiva 2000/60/CE, în vederea susținerii procesului de punere în aplicare a Directivei 2008/56/CE.

- (19) Statele membre ar trebui să aibă suficientă flexibilitate, în condiții specifice, pentru a se concentra asupra presiunilor predominante și a impacturilor acestora asupra mediului la nivelul diferitelor elemente ale ecosistemului din fiecare regiune sau subregiune pentru a-și monitoriza și evalua apele marine în mod eficient și eficace și pentru a facilita stabilirea priorităților în ceea ce privește măsurile care trebuie întreprinse pentru a se asigura o stare ecologică bună. În acest scop, statele membre ar trebui, în primul rând, să fie în măsură să stabilească faptul că unele dintre criterii nu sunt adecvate pentru a fi aplicate, cu condiția ca acest lucru să fie justificat. În al doilea rând, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a decide să nu utilizeze anumite elemente aferente criteriilor sau să selecteze elemente suplimentare sau să se axeze pe anumite matrice sau zone din apele lor marine, cu condiția ca aceasta să se bazeze pe o evaluare a riscurilor în ceea ce privește presiunile și impactul lor. În fine, ar trebui introdusă o diferențiere între criteriile primare și secundare. Chiar dacă ar trebui să se utilizeze criterii primare pentru asigurarea consecvenței la nivelul Uniunii, ar trebui să se permită o flexibilitate în ceea ce privește criteriile secundare. Decizia cu privire la utilizarea unui criteriu secundar ar trebui să aparțină statelor membre, dacă este necesar, pentru a completa un criteriu primar sau atunci când, pentru un anumit criteriu, există riscul ca în mediul marin să nu se asigure sau să mențină o stare ecologică bună.
- (20) Criteriile, inclusiv valorile-prag, normele metodologice, specificațiile și metodele standardizate de monitorizare și evaluare ar trebui să se bazeze pe cele mai bune cunoștințe științifice disponibile. Cu toate acestea, se impune în continuare realizarea de progrese științifice și tehnice pentru a sprijini dezvoltarea permanentă a unora dintre criterii și acestea ar trebui să fie utilizate pe măsură ce se intră în posesia unor cunoștințe sau se asigură înțelegerea lor.
- (21) Prin urmare, Decizia 2010/477/UE ar trebui abrogată.
- (22) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului de reglementare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Obiect

Prezenta decizie stabilește:

- (a) criterii și norme metodologice care să fie utilizate de către statele membre atunci când stabilesc un set de caracteristici pentru starea ecologică bună în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2008/56/CE, pe baza anexelor I și III și prin raportare la evaluarea inițială efectuată în temeiul articolului 8 alineatul (1) din directiva respectivă, pentru a evalua în ce măsură se obține starea ecologică bună, în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) din respectiva directivă;
- (b) specificații și metode standardizate de monitorizare și evaluare care să fie utilizate de către statele membre atunci când instituie programe de monitorizare coordonate în temeiul articolului 11 din Directiva 2008/56/CE, în conformitate cu articolul 11 alineatul (4) din respectiva directivă;
- (c) un calendar pentru stabilirea, prin cooperare la nivelul Uniunii, la nivel regional sau subregional, a valorilor-prag, a listelor cu elementele aferente criteriilor și a normelor metodologice;
- (d) o cerință de notificare pentru elementele aferente criteriilor, pentru valorile-prag și pentru normele metodologice.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei decizii se aplică definițiile menționate la articolul 3 din Directiva 2008/56/CE.

Se aplică, de asemenea, următoarele definiții:

1. „subregiuni” înseamnă subregiunile enumerate la articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2008/56/CE;
2. „subdiviziuni” înseamnă subdiviziuni astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2008/56/CE;
3. „specii invazive neindigene” înseamnă „specii alogene invazive” în sensul articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾;
4. „elemente aferente criteriilor” înseamnă elementele constitutive ale unui ecosistem, în special elementele sale biologice (specii, habitate și comunitățile lor) sau aspecte legate de presiunile exercitate asupra mediului marin (biologice, fizice, ale substanțelor, deșeurilor și energiei), care sunt evaluate la fiecare criteriu;
5. „valoare-prag” înseamnă o valoare sau serie de valori care permite evaluarea nivelului de calitate asigurat pentru un anumit criteriu, contribuind astfel la evaluarea efectuată pentru a se determina în ce măsură se obține starea ecologică bună.

Articolul 3

Utilizarea criteriilor, a normelor metodologice, a specificațiilor și a metodelor standardizate

(1) Pentru punerea în aplicare a prezentei decizii, statele membre utilizează criteriile primare și normele metodologice, specificațiile și metodele standardizate conexe prevăzute în anexă. Cu toate acestea, pe baza evaluării inițiale sau a actualizărilor ulterioare ale acestora, efectuate în conformitate cu articolul 8 și cu articolul 17 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2008/56/CE, statele membre ar putea considera, în împrejurări justificate, că nu este oportun să folosească unul sau mai multe criterii primare. În astfel de cazuri, statele membre prezintă Comisiei o justificare în cadrul notificării efectuate în temeiul articolului 9 alineatul (2) sau al articolului 17 alineatul (3) din Directiva 2008/56/CE.

În temeiul obligației de cooperare regională prevăzute la articolele 5 și 6 din Directiva 2008/56/CE, un stat membru informează alte state membre cu care împart aceeași regiune sau subregiune marină înainte de a decide să nu utilizeze un criteriu primar în conformitate cu primul paragraf.

(2) Se utilizează criteriile secundare și normele metodologice conexe, specificațiile și metodele standardizate prevăzute în anexă pentru a completa un criteriu primar sau atunci când mediul marin este expus riscului de a nu ajunge la sau de a nu menține o stare ecologică bună pentru criteriul respectiv. Utilizarea unui criteriu secundar se decide de către fiecare stat membru în parte, cu excepția cazului în care se prevede altfel în anexă.

(3) În cazul în care prezenta decizie nu stabilește criterii, norme metodologice, specificații sau metode standardizate de monitorizare și evaluare, inclusiv pentru agregarea spațială și temporală a datelor, statele membre se bazează, dacă este oportun și posibil din punct de vedere practic, pe cele elaborate la nivel internațional, regional sau subregional, cum ar fi cele convenite în cadrul convențiilor relevante privind mările regionale.

(4) Până când se stabilesc, la nivelul Uniunii și la nivel internațional, regional sau subregional, liste ale elementelor aferente criteriilor, norme metodologice și specificații și metode standardizate de monitorizare și evaluare, statele membre le pot utiliza pe cele stabilite la nivel național, cu condiția să se asigure cooperarea regională, astfel cum se prevede la articolele 5 și 6 din Directiva 2008/56/CE.

Articolul 4

Stabilirea valorilor-prag prin cooperare la nivelul Uniunii la nivel regional sau subregional

(1) În cazul în care statele membre sunt obligate, în temeiul prezentei decizii, să stabilească valori-prag prin cooperare la nivelul Uniunii, la nivel regional sau subregional, valorile respective

- (a) fac parte din setul de caracteristici utilizate de statele membre în determinarea stării ecologice bune;
- (b) sunt în concordanță cu legislația Uniunii;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive (JO L 317, 4.11.2014, p. 35).

- (c) după caz, disting nivelul de calitate care reflectă semnificația unui efect negativ pentru un criteriu și sunt stabilite în raport cu o stare de referință;
 - (d) sunt stabilite la dimensiuni geografice corespunzătoare de evaluare pentru a reflecta diferitele caracteristici biotice și abiotice ale regiunilor, subregiunilor și subdiviziunilor;
 - (e) sunt stabilite pe baza principiului precauției, cu reflectarea riscurilor potențiale asupra mediului marin;
 - (f) sunt consecvente în cadrul diferitelor criterii atunci când se referă la același element al ecosistemului;
 - (g) aplică cele mai bune cunoștințe științifice disponibile;
 - (h) se bazează pe date cronologice pe termen lung, dacă sunt disponibile, pentru a ajuta la stabilirea celei mai adecvate valori;
 - (i) reflectă dinamica ecosistemului natural, inclusiv relația prădător-pradă și variațiile climatice și hidrologice, recunoscând totodată faptul că ecosistemul sau părți din acesta poate reveni, dacă este deteriorat, la o stare care să reflecte condiții predominante de ordin fiziografic, geografic, climatic și biologic, decât să revină la o anumită stare din trecut;
 - (j) sunt în concordanță, atunci când este oportun și posibil din punct de vedere practic, cu valorile relevante stabilite în cadrul structurilor de cooperare instituțională și regională, inclusiv al convențiilor privind mările regionale.
- (2) Până când statele membre stabilesc valori-prag prin cooperare la nivelul Uniunii, la nivel regional sau subregional, astfel cum se prevede în prezenta decizie, acestea pot utiliza, ca substituenți, oricare dintre următoarele pentru a exprima în ce măsură se obține starea ecologică bună:
- (a) valorile-prag stabilite la nivel național, sub rezerva respectării obligației de cooperare regională prevăzute la articolele 5 și 6 din Directiva 2008/56/CE;
 - (b) tendințele direcționale ale valorilor;
 - (c) valorile-prag bazate pe presiune.

Acestea urmează, acolo unde este posibil, principiile stabilite la alineatul (1) literele (a)-(i).

(3) În cazul în care nu se respectă valorile-prag, inclusiv cele stabilite de statele membre în conformitate cu prezenta decizie, pentru un anumit criteriu la nivelul la care statul membru a stabilit că se asigură o stare ecologică bună în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2008/56/CE, statele membre stabilesc, după caz, dacă ar trebui luate măsuri în temeiul articolului 13 din această directivă sau dacă ar trebui să se efectueze cercetări sau investigații suplimentare.

(4) Valorile-prag stabilite de statele membre în conformitate cu prezenta decizie pot fi verificate periodic prin prisma progreselor științifice și tehnice înregistrate și, după caz, modificate în timp util pentru revizuirile prevăzute la articolul 17 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2008/56/CE.

Articolul 5

Planificare

(1) În cazul în care prezenta decizie prevede ca statele membre să stabilească valori-prag, liste ale elementelor aferente criteriilor sau norme metodologice prin cooperare la nivelul Uniunii, la nivel regional sau subregional, statele membre se străduiesc să facă acest lucru în termenul stabilit pentru prima revizuire a evaluării și a determinării lor inițiale a stării ecologice bune în conformitate cu articolul 17 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2008/56/CE (15 iulie 2018).

(2) În cazul în care statele membre nu sunt în măsură să stabilească valori-prag, liste ale elementelor aferente criteriilor sau norme metodologice prin cooperare la nivelul Uniunii, la nivel regional sau subregional în termenul stabilit la alineatul (1), acestea le stabilesc ulterior, cât mai curând posibil, cu condiția să prezinte Comisiei, până la 15 octombrie 2018, o justificare în cadrul notificării transmise în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) sau cu articolul 17 alineatul (3) din Directiva 2008/56/CE.

*Articolul 6***Notificare**

Fiecare stat membru transmite Comisiei, în cadrul notificării efectuate în conformitate cu articolul 17 alineatul (3) din Directiva 2008/56/CE, acele elemente aferente criteriilor, acele valori-prag și acele norme metodologice stabilite prin cooperare la nivelul Uniunii, la nivel regional sau subregional în conformitate cu prezenta decizie, și îi comunică faptul că decide să le utilizeze ca parte a setului său de caracteristici pentru stabilirea stării ecologice bune în temeiul articolului 9 alineatul (1) din Directiva 2008/56/CE.

*Articolul 7***Abrogare**

Decizia 2010/477/UE se abrogă.

Trimiterile la Decizia nr. 2010/477/UE se interpretează ca trimiteri la prezenta decizie.

*Articolul 8***Data intrării în vigoare**

Prezenta decizie intră în vigoare în cea de a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 17 mai 2017.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Criterii și norme metodologice privind starea ecologică bună a apelor marine, relevante pentru descriptorii calitativi prevăzuți în anexa I la Directiva 2008/56/CE și pentru listele orientative prevăzute în anexa III la directiva menționată, precum și specificații și metode standardizate de monitorizare și evaluare

Această anexă este structurată pe două părți:

- la partea I sunt prezentate criteriile și normele metodologice care permit determinarea stării ecologice bune, prevăzute la articolul 9 alineatul (3) din Directiva 2008/56/CE, precum și specificațiile și metodele standardizate de monitorizare și evaluare prevăzute la articolul 11 alineatul (4) din directiva respectivă, care urmează să fie aplicate de statele membre în ceea ce privește evaluarea presiunilor și a impacturilor predominante prevăzută la articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2008/56/CE,
- la partea II sunt prezentate criteriile și normele metodologice care permit determinarea stării ecologice bune, prevăzute la articolul 9 alineatul (3) din Directiva 2008/56/CE, precum și specificațiile și metodele standardizate de monitorizare și evaluare, care urmează să fie aplicate de statele membre în ceea ce privește evaluarea stării mediului în temeiul articolului 8 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2008/56/CE.

PARTEA I

Criterii, norme metodologice, specificații și metode standardizate de monitorizare și evaluare a presiunilor și impacturilor predominante în temeiul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2008/56/CE

Partea I examinează descriptorii ⁽¹⁾ în legătură cu presiunile antropice relevante: presiuni biologice (descriptorii 2 și 3), presiuni fizice (descriptorii 6 și 7) și substanțele, deșeurile și energia (descriptorii 5, 8, 9, 10 și 11), astfel cum sunt enumerate în anexa III la Directiva 2008/56/CE.

Descriptorul 2

Speciile neindigene introduse prin activități umane sunt la nivelul la care nu perturbă ecosistemele.

Presiune relevantă: Aport sau răspândire de specii neindigene

Criterii, inclusiv elemente aferente criteriilor și norme metodologice

Elemente aferente criteriilor	Criterii	Norme metodologice
Speciile neindigene nou introduse	D2C1 – Primare: Numărul de specii neindigene nou introduse prin activități umane în natură, pe perioade de evaluare (6 ani), măsurate începând cu anul de referință, astfel cum au fost raportate pentru evaluarea inițială în temeiul articolului 8 alineatul (1) din Directiva 2008/56/CE, este limitat la minimum și, dacă este posibil, redus la zero. Statele membre stabilesc valoarea-prag pentru numărul de specii neindigene nou introduse, prin cooperare regională sau subregională.	Scara la care se realizează evaluarea: Subdiviziunile regiunii sau subregiunii delimitate, după caz, de frontierele naționale. Utilizarea criteriilor: Măsura în care s-a obținut starea ecologică bună se exprimă pentru fiecare zonă evaluată, după cum urmează: — numărul de specii neindigene nou introduse prin activități umane, în perioada de evaluare de 6 ani și o listă a speciilor respective.

⁽¹⁾ Atunci când prezenta decizie se referă la un „descriptor”, aceasta se referă la descriptorii calitativi relevanți pentru determinarea stării ecologice bune, astfel cum sunt indicați la punctele numerotate din anexa I la Directiva 2008/56/CE.

Elemente aferente criteriilor	Criterii	Norme metodologice
Specii neindigene stabilite, în special specii neindigene invazive, care includ specii relevante de pe lista speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune, adoptată în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1143/2014, și speciile care sunt relevante pentru utilizare conform criteriului D2C3. Statele membre stabilesc lista respectivă prin cooperare regională și subregională.	D2C2 – Secundare: Abundența și distribuția spațială a speciilor neindigene stabilite, în special a speciilor invazive, care contribuie în mod semnificativ la producerea de efecte negative asupra anumitor grupuri de specii sau tipuri de habitate generale.	Scara la care se realizează evaluarea: Astfel cum se utilizează pentru evaluarea grupelor de specii corespunzătoare sau a tipurilor de habitate mari conform descriptorilor 1 și 6. Utilizarea criteriilor: Criteriul D2C2 (cuantificarea speciilor neindigene) se exprimă pe specii evaluate și contribuie la evaluarea criteriului D2C3 (efectele negative ale speciilor neindigene).
Grupele de specii și tipurile de habitate generale care sunt expuse riscului generat de speciile neindigene, selectate din cele utilizate pentru descriptorii 1 și 6. Statele membre stabilesc lista respectivă prin cooperare regională și subregională.	D2C3 – Secundare: Proporția în care fiecare grupă de specii și măsura în care fiecare tip de habitat mare evaluat se modifică negativ din cauza speciilor neindigene, în special a speciilor neindigene invazive. Statele membre stabilesc valorile-prag pentru modificările negative produse la nivelul grupurilor de specii și al tipurilor de habitate mari din cauza speciilor neindigene, prin cooperare regională sau subregională.	Criteriul D2C3 furnizează proporția în care fiecare grup de specii și măsura în care fiecare tip de habitat mare evaluat se modifică negativ, contribuind astfel la evaluările lor conform descriptorilor 1 și 6.

Specificații și metode standardizate de monitorizare și evaluare

1. Prin „specii neindigene nou introduse” se înțelege speciile neindigene a căror prezență în zonă nu a fost cunoscută în perioada de evaluare anterioară.
2. Prin specii neindigene „stabilite” se înțelege speciile neindigene a căror prezență în zonă a fost cunoscută în perioada de evaluare anterioară.
3. Pentru D2C1: în cazul în care nu este clar dacă sosirea în zonă a speciilor neindigene noi se datorează activităților umane sau dispersiei naturale din zonele învecinate, introducerea se ia în calcul la D2C1.
4. Pentru D2C2: atunci când apariția și abundența speciilor este variabilă în funcție de sezon (de exemplu, plancton), monitorizarea are loc în anumite perioade din an.
5. Programele de monitorizare se asociază cu cele pentru descriptorii 1, 4, 5 și 6, după caz, deoarece acestea utilizează, de regulă, aceleași metode de eșantionare și este mai practic să se monitorizeze speciile neindigene în cadrul unei monitorizări mai ample a biodiversității, cu excepția cazului în care eșantionarea trebuie să se axeze pe vectori principali și zone de risc pentru introducerea de specii noi.

Unități de măsură pentru criterii:

- D2C1: numărul de specii pe zone de evaluare, nou introduse în perioada de evaluare (6 ani)
- D2C2: abundența [numărul exemplarelor, biomasa în tone (t) sau întinderea în kilometri pătrați (km²)] pe specii neindigene;
- D2C3: proporția grupurilor de specii (raportul dintre speciile indigene și speciile neindigene, ca număr de specii și/sau abundența acestora în cadrul grupului), sau întinderea spațială a tipului de habitat mare [în kilometri pătrați (km²)], care este modificată negativ.

Descriptorul 3

Populațiile de pești și de crustacee exploatate în scopuri comerciale se află în limite biologice sigure, prezentând o vârstă a populației și o distribuție pe dimensiune care indică o stare de sănătate bună a stocului.

Presiune relevantă: Extragerea sau mortalitatea/vătămarea speciilor sălbatice, inclusiv a speciilor vizate și a celor nevizate

Criterii, inclusiv elemente aferente criteriilor și norme metodologice

Elemente aferente criteriilor	Criterii	Norme metodologice
Pești și crustacee exploatate în scopuri comerciale. Statele membre stabilesc prin cooperare regională sau subregională o listă de pești și crustacee exploatate în scopuri comerciale, în conformitate cu criteriile stabilite în „documentațiile tehnice”.	D3C1 – Primare: Rata mortalității prin pescuit a populațiilor de specii exploatate în scopuri comerciale este egală cu sau sub nivelurile care pot genera randamentul maxim durabil (MSY). Se vor consulta organismele științifice corespunzătoare, în conformitate cu articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013.	Scara la care se realizează evaluarea: Populațiile din fiecare specie sunt evaluate la dimensiunile relevante din punct de vedere ecologic în fiecare regiune sau subregiune, astfel cum se stabilește de către organismele științifice adecvate menționate la articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, pe baza unor agregări de date specificate din zonele Consiliului Internațional pentru Explorarea Apelor Maritime (ICES), subregiunile geografice ale Comisiei Generale pentru Pescuit în Marea Mediterană („CGPM”) și zonele de pescuit ale Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO) pentru regiunea bio-geografică macaroneziană.
	D3C2 ⁽¹⁾ – Primare: Biomasa stocului reproducător al populațiilor de specii exploatate în scopuri comerciale este peste nivelurile biomasei care pot genera randamentul maxim durabil. Se vor consulta organismele științifice corespunzătoare, în conformitate cu articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013.	Utilizarea criteriilor: Măsura în care s-a obținut starea ecologică bună se exprimă pentru fiecare zonă evaluată, după cum urmează:
	D3C3 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ – Primare: Distribuția pe vârste și dimensiuni a exemplarelor din populațiile de specii exploatate în scopuri comerciale indică starea bună de sănătate a populației. Aceasta include o proporție ridicată de exemplare în vârstă/de dimensiuni mari și efecte negative limitate ale valorificării diversității genetice. Statele membre stabilesc valori-prag prin cooperare regională sau subregională pentru fiecare populație de specii, în conformitate cu avizele științifice obținute în temeiul articolului 26 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013.	(a) populațiile evaluate, valorile obținute pentru fiecare criteriu și dacă au fost obținute nivelurile pentru D3C1 și D3C2 și valorile-prag pentru D3C3, precum și starea generală a populației pe baza unor norme de integrare a criteriilor convenite la nivelul Uniunii; (b) populațiile de specii exploatate în scopuri comerciale din zona supusă evaluării, care nu au fost evaluate. Rezultatele acestor evaluări ale populației contribuie, de asemenea, la evaluările de la descriptorii 1 și 6 dacă speciile sunt relevante pentru evaluarea anumitor grupuri de specii și tipuri de habitate bentonice.

⁽¹⁾ D3C2 și D3C3 reprezintă criterii în funcție de stare pentru peștii și crustaceele exploatate în scopuri comerciale, însă sunt prezentate în partea I din motive de claritate.

⁽²⁾ Este posibil ca D3C3 să nu fie disponibil pentru a fi utilizat în scopul examinării din 2018 a evaluării inițiale și al determinării stării ecologice bune în temeiul articolului 17 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2008/56/CE.

Extragerea sau mortalitatea/vătămarea speciilor care nu sunt exploatate în scopuri comerciale (capturile accidentale) ca urmare a activităților de pescuit este abordată la criteriul D1C1.

Perturbările fizice produse pe fundul mării, inclusiv efectele asupra comunităților bentonice, ca urmare a activităților de pescuit, sunt vizate de criteriile de la descriptorul 6 (în special criteriile D6C2 și D6C3) și trebuie să fie integrate în evaluările tipurilor de habitate bentonice la descriptorii 1 și 6.

Specificații și metode standardizate de monitorizare și evaluare

1. Statele membre stabilesc, prin cooperare regională sau subregională, o listă de specii exploatate în scopuri comerciale pentru aplicarea criteriilor în fiecare zonă de evaluare, pe care o vor actualiza pentru fiecare perioadă de evaluare de 6 ani, ținând cont de Regulamentul Consiliului (CE) nr. 199/2008 ⁽¹⁾ și de următoarele elemente:

(a) toate stocurile care sunt gestionate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1380/2013;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 199/2008 al Consiliului din 25 februarie 2008 privind instituirea unui cadru comunitar pentru colectarea, gestionarea și utilizarea datelor din sectorul pescuitului și sprijinirea consultanței științifice cu privire la politica comună în domeniul pescuitului (JO L 60, 5.3.2008, p. 1).

- (b) speciile pentru care Consiliul prevede posibilități de pescuit (capturi totale admisibile și cote) în temeiul articolului 43 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
- (c) speciile pentru care sunt prevăzute dimensiuni minime de referință pentru conservare în Regulamentul (CE) nr. 1967/2006;
- (d) speciile prevăzute în planurile multianuale în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (CE) nr. 1380/2013;
- (e) speciile prevăzute în planurile de gestionare naționale în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (CE) nr. 1967/2006;
- (f) orice specii importante la nivel regional sau național pentru pescuitul de coastă la scară redusă/local.

În sensul prezentei decizii, speciile neindigene exploatate în scopuri comerciale din fiecare zonă de evaluare se exclud de pe listă și, prin urmare, nu contribuie la obținerea unei stări ecologice bune în ceea ce privește descriptorul 3.

2. Regulamentul (CE) nr. 199/2008 stabilește norme privind colectarea și gestionarea, în cadrul programelor multianuale, a datelor biologice, tehnice, de mediu și socioeconomice privind sectorul pescuitului, care sunt utilizate pentru monitorizare conform descriptorului 3.

3. Prin termenul „populații” se înțelege termenul „stocuri” în sensul Regulamentului (UE) nr. 1380/2013.

4. Pentru D3C1 și D3C2, se aplică următoarele dispoziții:

- (a) pentru stocurile gestionate în cadrul unui plan multianual în temeiul articolului 9 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013, în cazul pescuitului mixt, nivelul-țintă al mortalității prin pescuit și nivelurile de biomasă care pot să asigure producția maximă durabilă sunt în conformitate cu planul multianual relevant;
- (b) în ceea ce privește regiunile Mării Mediterane și ale Mării Negre, se pot utiliza substituenți corespunzători.

5. Se utilizează următoarele metode de evaluare:

- (a) Pentru D3C1: în cazul în care nu sunt disponibile evaluări cantitative care să genereze valori pentru *mortalitatea prin pescuit* din cauza unor date disponibile deficitare, se pot utiliza, ca metodă alternativă, alte variabile precum raportul dintre captură și indicele biomasei (denumit în continuare „raportul captură/biomasă”). În astfel de cazuri, se adoptă o metodă potrivită pentru analizarea tendințelor (de exemplu, valoarea actuală poate fi comparată cu valoarea medie istorică pe termen lung);
- (b) Pentru D3C2: valoarea-prag utilizată este în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013. În cazul în care nu sunt disponibile evaluări cantitative care să genereze valori pentru *biomasa stocului reproducător* din cauza unor date disponibile deficitare, se pot utiliza, ca metodă alternativă, indici aferenți biomasei, precum captura pe unitate de efort, sau indici de abundență pe baza anchetelor. În astfel de cazuri, se adoptă o metodă potrivită pentru analizarea tendințelor (de exemplu, valoarea actuală poate fi comparată cu valoarea medie istorică pe termen lung);
- (c) D3C3 reflectă faptul că populațiile sănătoase ale speciilor sunt caracterizate de o proporție ridicată a exemplarelor în vârstă de dimensiuni mari. Proprietățile relevante sunt următoarele:

(i) distribuția pe dimensiuni a exemplarelor în cadrul populației, exprimată ca:

— proporția de pești mai mari decât dimensiunea medie la momentul primei maturizări sexuale; sau

— un procent de 95 % din distribuția în funcție de lungime a peștilor din fiecare populație observată în studiile efectuate de navele de cercetare sau în alte studii;

(ii) efectele din punct de vedere genetic ale exploatării speciilor, cum ar fi dimensiunea la momentul primei maturizări sexuale, după caz și dacă este posibil.

Se pot folosi și alte expresii ale proprietăților relevante, conform evoluțiilor științifice și tehnice suplimentare cu privire la acest criteriu.

Unități de măsură pentru criterii:

- D3C1: rata anuală a mortalității prin pescuit;
- D3C2: biomasă în tone (t) sau numărul de exemplare pe specii, cu excepția cazului în care se folosesc alți indici în conformitate cu punctul 5 litera (b);
- D3C3: în conformitate cu punctul 5 litera (c): pentru litera (i) prima liniuță: proporția (procentul) sau numerele, pentru litera (i) a doua liniuță: lungimea în centimetri (cm), iar pentru (ii): lungimea în centimetri (cm).

Descriptorul 5

Eutrofizarea rezultată din activități umane, în special efectele sale nefaste cum ar fi pierderi ale biodiversității, degradarea ecosistemelor, proliferarea algelor toxice și dezoxigenarea apelor profunde, este redusă la minimum.

Presiuni relevante: Aportul de nutrienți; Aportul de materii organice

Criterii, inclusiv elemente aferente criteriilor și norme metodologice

Elemente aferente criteriilor	Criterii	Norme metodologice
Nutrienți în coloana de apă: Azot anorganic dizolvat (AAD), azot total (AT), fosfor anorganic dizolvat (FAD), fosfor total (FT). În apele costiere, conform utilizării din Directiva 2000/60/CE. Dincolo de apele costiere, statele membre pot decide la nivel regional sau subregional să nu utilizeze unul sau mai multe dintre aceste elemente nutritive.	D5C1 – Primare: Concentrațiile nutrienților nu sunt la niveluri care să indice efecte nefaste ale eutrofizării. Valorile-prag sunt următoarele: (a) în apele costiere, valorile stabilite în conformitate cu Directiva 2000/60/CE; (b) în afara apelor costiere, valorile conforme cu cele pentru apele costiere stabilite în temeiul Directivei 2000/60/CE. Statele membre stabilesc aceste valori prin cooperare regională sau subregională	<i>Barem de evaluare:</i> — în apele costiere, conform utilizării din Directiva 2000/60/CE. — în afara apelor costiere, subdiviziunile regiunii sau subregiunii delimitate, după caz, de frontierele naționale. <i>Utilizarea criteriilor:</i> Măsura în care s-a obținut starea ecologică bună se exprimă pentru fiecare zonă evaluată după cum urmează: (a) valorile obținute pentru fiecare criteriu utilizat și o estimare a întinderii zonei de evaluare în care au fost atinse valorile-prag stabilite; (b) în apele costiere, criteriile se utilizează în conformitate cu cerințele Directivei 2000/60/CE pentru a stabili dacă o masă de apă este supusă eutrofizării ⁽¹⁾ ; (c) în afara apelor costiere, o estimare a întinderii zonei [ca proporție (în procente)] care nu este supusă eutrofizării (astfel cum se indică prin rezultatele tuturor criteriilor utilizate, integrate de comun acord, dacă este posibil la nivelul Uniunii, dar cel puțin la nivel regional sau subregional).
Clorofilă a în coloana de apă	D5C2 – Primare: Concentrațiile de clorofilă a nu sunt la niveluri care indică efecte negative ale îmbogățirii cu nutrienți. Valorile-prag sunt următoarele: (a) în apele costiere, valorile stabilite în conformitate cu Directiva 2000/60/CE; (b) în afara apelor costiere, valorile conforme cu cele pentru apele costiere, stabilite în temeiul Directivei 2000/60/CE. Statele membre stabilesc aceste valori prin cooperare regională sau subregională.	În afara apelor costiere, utilizarea criteriilor secundare este convenită la nivel regional sau subregional.
Înflorirea nocivă a algelor (de exemplu, cianobacteriile) în coloana de apă	D5C3 – Secundare: Numărul, întinderea în spațiu și durata evenimentelor de înflorire nocivă a algelor nu sunt la niveluri care indică efecte negative ale îmbogățirii cu nutrienți.	

Elemente aferente criteriilor	Criterii	Norme metodologice
	Statele membre stabilesc valori-prag pentru aceste niveluri prin cooperare regională sau subregională.	Rezultatele evaluărilor contribuie, de asemenea, la evaluările habitatelor pelagice de la descriptorul 1, după cum urmează:
Limita fotică (transparența) a coloanei de apă	D5C4 – Secundare: Limita fotică (transparența) a coloanei de apă nu este redusă, din cauza creșterii numărului de alge în suspensie, la un nivel care indică efecte negative ale îmbogățirii cu nutrienți. Valorile-prag sunt următoarele: (a) în apele costiere, valorile stabilite în conformitate cu Directiva 2000/60/CE; (b) dincolo de apele costiere, valorile conforme cu cele pentru apele costiere, stabilite în temeiul Directivei 2000/60/CE. Statele membre stabilesc aceste valori prin cooperare regională sau subregională.	— distribuirea și o estimare a întinderii zonei [ca proporție (în procente)] supuse eutrofizării în coloana de apă (astfel cum o indică atingerea sau neatingerea valorilor-prag pentru criteriile D5C2, D5C3 și D5C4, atunci când au fost utilizate); Rezultatele evaluărilor contribuie, de asemenea, la evaluările habitatelor bentonice de la descriptorii 1 și 6, după cum urmează: — distribuirea și o estimare a întinderii zonei [ca proporție (în procente)] supuse eutrofizării pe fundul mării (astfel cum o indică atingerea sau neatingerea valorilor-prag pentru criteriile D5C4, D5C5, D5C6, D5C7 și D5C8, atunci când au fost utilizate).
Oxigenul dizolvat în partea inferioară a coloanei de apă	D5C5 – Primare (pot fi înlocuite cu D5C8): Concentrația oxigenului dizolvat nu este redusă, din cauza îmbogățirii cu nutrienți, la niveluri care indică efecte negative asupra habitatelor bentonice (inclusiv asupra biocenozelor și speciilor mobile conexe) sau alte efecte de eutrofizare. Valorile-prag sunt următoarele: (a) în apele costiere, valorile stabilite în conformitate cu Directiva 2000/60/CE; (b) dincolo de apele costiere, valorile conforme cu cele pentru apele costiere, stabilite în temeiul Directivei 2000/60/CE. Statele membre stabilesc aceste valori prin cooperare regională sau subregională.	
Macroalge oportuniste din habitate bentonice	D5C6 – Secundare: Abundența macroalgelor oportuniste nu este la niveluri care indică efecte negative ale îmbogățirii cu nutrienți. Valorile-prag sunt următoarele: (a) în apele costiere, valorile stabilite în conformitate cu Directiva 2000/60/CE; (b) în cazul în care acest criteriu este relevant pentru apele din continuarea celor costiere, valorile conforme cu cele pentru apele costiere, stabilite în temeiul Directivei 2000/60/CE. Statele membre stabilesc aceste valori prin cooperare regională sau subregională.	

Elemente aferente criteriilor	Criterii	Norme metodologice
Comunități macrofite (alge și ierburi de mare precum fucacele, zosterele și iarba de mare) din habitate bentonice	D5C7 – Secundare: Componenta pe specii și abundența relativă sau distribuția pe adâncime a comunităților macrofite ating valori care indică faptul că nu există niciun efect negativ ca urmare a îmbogățirii cu nutrienți, inclusiv prin reducerea transparenței apei, după cum urmează: (a) în apele costiere, valorile stabilite în conformitate cu Directiva 2000/60/CE; (b) în cazul în care acest criteriu este relevant pentru apele din continuarea celor costiere, valorile conforme cu cele pentru apele costiere, stabilite în temeiul Directivei 2000/60/CE. Statele membre stabilesc aceste valori prin cooperare regională sau subregională.	
Comunitățile de macrofaună din habitatele bentonice	D5C8 – Secundare (cu excepția cazului în care se utilizează în locul criteriului D5C5): Componenta pe specii și abundența relativă a comunităților de macrofaună ating valori care indică faptul că nu există niciun efect negativ ca urmare a îmbogățirii cu nutrienți și substanțe organice, după cum urmează: (a) în apele costiere, valorile pentru elementele de calitate biologică a speciilor bentonice stabilite în conformitate cu Directiva 2000/60/CE; (b) în afara apelor costiere, valorile conforme cu cele pentru apele costiere, stabilite în temeiul Directivei 2000/60/CE. Statele membre stabilesc aceste valori prin cooperare regională sau subregională.	

(¹) Documentele de orientare publicate în contextul strategiei comune de punere în aplicare a Directivei 2000/60/CE ar putea fi relevante pentru această evaluare (de exemplu, „Nr. 13 – Abordarea generală în ceea ce privește clasificarea stărilor ecologice și a potențialului ecologic” și „Nr. 23 – Evaluarea eutrofizării în contextul politicilor europene privind apa”).

Specificații și metode standardizate de monitorizare și evaluare

1. În apele costiere, elementele aferente criteriilor se selectează în conformitate cu Directiva 2000/60/CE.
2. Pentru D5C2 și D5C3, statele membre pot utiliza, în plus, compoziția și abundența speciilor fitoplanctonice.
3. Acolo unde este posibil, se colectează informații privind căile (atmosferice, terestre sau maritime) ale nutrienților care pătrund în mediul marin.
4. Este posibil să nu fie necesară monitorizarea dincolo de apele costiere datorită nivelului scăzut de risc, asemenea cazurilor în care se ating valorile-prag în apele costiere, luând în considerare aportul de nutrienți din surse atmosferice, marine, din apele costiere și din surse transfrontaliere.
5. Evaluările prevăzute la Directiva 2000/60/CE se utilizează pentru evaluările fiecărui criteriu în apele costiere.
6. Valorile stabilite în conformitate cu Directiva 2000/60/CE se referă fie la cele stabilite prin intercalibrare conform Deciziei 2013/480/UE (¹) a Comisiei, fie la cele stabilite în legislația națională în conformitate cu articolul 8 și anexa V la Directiva 2000/60/CE. Acestea se interpretează ca fiind „Limita bună-moderată” pentru indici de calitate ecologică.
7. Compoziția speciilor se interpretează ca o referire la cel mai mic nivel taxonomic adecvat pentru evaluare.

(¹) Decizia 2013/480/UE a Comisiei din 20 septembrie 2013 de stabilire, în temeiul Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a valorilor pentru clasificările sistemelor de monitorizare ale statelor membre ca rezultat al exercițiului de intercalibrare și de abrogare a Deciziei 2008/915/CE (JO L 266, 8.10.2013, p. 1).

Unități de măsură pentru criterii:

- D5C1: concentrațiile nutrienților în micromoli pe litru ($\mu\text{mol/l}$);
- D5C2: concentrațiile de clorofilă a (biomasă) în micrograme pe litru ($\mu\text{g/l}$);
- D5C3: înfloriri exprimate ca număr de ocurențe, durata în zile și întinderea în spațiu în kilometri pătrați (km^2) pe an;
- D5C4: limita fotică exprimată ca adâncime în metri (m);
- D5C5: concentrația de oxigen în partea inferioară a coloanei de apă în miligrame pe litru (mg/l);
- D5C6: indicele de calitate ecologică pentru abundența macroalgelor sau acoperirea spațială, amplexarea efectelor negative în kilometri pătrați (km^2) sau ca proporție (procent) din suprafața zonei de evaluare;
- D5C7: indicele de calitate ecologică pentru evaluările compoziției speciilor și ale abundenței relative sau pentru adâncimea maximă de creștere a macrofitelor, amplexarea efectelor negative în kilometri pătrați (km^2) sau ca proporție (procent) din suprafața zonei de evaluare;
- D5C8: indicele de calitate ecologică pentru evaluările compoziției speciilor și ale abundenței relative, amplexarea efectelor negative în kilometri pătrați (km^2) sau ca proporție (procent) din suprafața zonei de evaluare.

În cazul în care sunt disponibile, statele membre utilizează unitățile sau indicii de calitate ecologică prevăzuți în Directiva 2000/60/CE.

Descriptorul 6

Integritatea fundului mării se află la un nivel care asigură protecția structurii și funcțiilor ecosistemelor și, în special, ecosistemele bentonice nu sunt afectate negativ

Presiuni relevante: pierderi fizice (din cauza schimbării permanente a substratului sau morfologiei fundului mării și a extracției substratului fundului mării), perturbări fizice asupra fundului mării (temporare sau reversibile)

Criterii, inclusiv elemente aferente criteriilor și norme metodologice

Elemente aferente criteriilor	Criterii	Norme metodologice
Pierdere fizică a fundului mării (inclusiv zonele delimitate de maree).	D6C1 – Primare: Întinderea în spațiu și distribuția pierderii fizice (schimbare permanentă) a fundului mării natural,	<i>Scara la care se realizează evaluarea:</i> Astfel cum se utilizează pentru evaluarea tipurilor de habitate bentonice mari de la descriptorii 1 și 6.
Perturbații fizice la nivelul fundului mării (inclusiv zonele delimitate de maree).	D6C2 – Primare: Întinderea în spațiu și distribuția presiunilor asociate perturbațiilor fizice exercitate asupra fundului mării.	<i>Utilizarea criteriilor:</i> Rezultatele evaluării criteriului D6C1 (distribuția și o estimare a volumului de pierdere fizică) sunt utilizate pentru evaluarea criteriilor D6C4 și D7C1.
Tipuri de habitate bentonice mari sau alte tipuri de habitate, astfel cum sunt utilizate la descriptorii 1 și 6.	D6C3 – Primare: Întinderea în spațiu a fiecărui tip de habitat afectat negativ de perturbațiile fizice prin modificările produse la nivelul structurii biotice și abiotice și al funcțiilor sale (de exemplu, prin modificarea compoziției speciilor și a abundenței lor relative, absența unor specii deosebit de sensibile sau fragile sau a unor specii care asigură o funcție-cheie, structura dimensională a speciilor). Statele membre stabilesc valori-prag pentru efectele negative ale perturbațiilor fizice prin cooperare regională sau subregională.	Rezultatele evaluării criteriului D6C2 (distribuția și o estimare a gradului de presiune asociate perturbațiilor fizice) sunt utilizate pentru evaluarea criteriului D6C3. Rezultatele evaluării criteriului D6C3 (o estimare a amplitudinii efectelor negative pe perturbații fizice pe tip de habitat în fiecare zonă de evaluare) contribuie la evaluarea criteriului D6C5.

Criteriile D6C1, D6C2 și D6C3 se referă numai la presiunile asociate „pierderilor fizice” și „perturbărilor fizice”, precum și la impacturile acestora, în timp ce criteriile D6C4 și D6C5 abordează evaluarea globală a descriptorului 6, împreună cu cea referitoare la habitate bentonice de la descriptorul 1. Criteriile D6C4 și D6C5 sunt prezentate în partea II a prezentei anexe.

Specificații și metode standardizate de monitorizare și evaluare

1. În ceea ce privește metodele de monitorizare:

- (a) pentru D6C1, se evaluează modificările permanente produse la nivelul fundului mării prin diferite activități antropice (inclusiv modificări permanente ale substratului sau morfologiei fundului mării natural prin restruc-turarea fizică, dezvoltarea infrastructurii și pierderea de substrat prin extracția de materiale de pe fundul mării);
- (b) pentru D6C2, se evaluează perturbațiile fizice determinate de activități antropice (cum ar fi pescuitul cu traulul pe fundul mării);
- (c) pentru apele costiere, se folosesc date hidromorfologice și evaluări relevante efectuate în temeiul Directivei 2000/60/CE. În afara apelor costiere, datele pot fi colectate prin cartografierea infrastructurii și a siturilor de extracție autorizate.

2. În ceea ce privește metodele de evaluare, datele sunt agregate, astfel încât:

- (a) D6C1 este evaluat ca suprafață pierdută în raport cu întinderea naturală totală a tuturor habitatelor bentonice din zona de evaluare (de exemplu, prin amploarea modificărilor antropice);
- (b) D6C3 este evaluat în raport cu întinderea naturală totală a fiecărui tip de habitat bentonic supus evaluării.

3. Prin pierdere fizică se înțelege o modificare permanentă pe fundul mării, care a durat sau se preconizează că durează o perioadă de două cicluri de raportare (12 de ani) sau mai mult.

4. Prin perturbare fizică se înțelege o modificare a fundului mării care poate dispărea dacă activitatea care provoacă presiunea perturbatoare încetează.

5. Pentru D6C3, compoziția speciilor se interpretează a fi o referire la cel mai redus nivel taxonomic adecvat pentru evaluare.

Unități de măsură pentru criterii:

- D6C1: întinderea zonei de evaluare pierdută din punct de vedere fizic în kilometri pătrați (km²);
- D6C2: întinderea zonei de evaluare perturbată din punct de vedere fizic în kilometri pătrați (km²);
- D6C3: întinderea fiecărui tip de habitat afectat negativ, în kilometri pătrați (km²) sau ca proporție (procent) din întinderea naturală totală a habitatului în zona de evaluare.

Descriptorul 7

Modificarea permanentă a condițiilor hidrografice nu afectează negativ ecosistemele marine

Presiuni relevante: Pierderi fizice (din cauza schimbării permanente a substratului sau morfologiei fundului mării sau a extracției substratului fundului mării); Modificări ale condițiilor hidrologice

Criterii, inclusiv elemente aferente criteriilor și norme metodologice

Elemente aferente criteriilor	Criterii	Norme metodologice
Modificări hidrografice ale fundului mării și coloanei de apă (inclusiv zonele delimitate de maree).	D7C1 – Secundare: Întinderea în spațiu și distribuția modificării permanente a condițiilor hidrografice (de exemplu, modificări legate de acțiunea valurilor, curenți, salinitate, temperatură) ale fundu-lui mării și coloanei de apă, în special asociate cu pierderea fizică (!) a fundului mării natural.	<i>Scara la care se realizează evaluarea:</i> Astfel cum se utilizează pentru eva-luarea tipurilor de habitate bento-nice mari la descriptorii 1 și 6. <i>Utilizarea criteriilor:</i> Rezultatele evaluării criteriului D7C1 (distribuția și o estimare a amplitudinii modificărilor hidrogra-fice) sunt utilizate pentru evaluarea criteriului D7C2.
Tipuri de habitate bentonice mari sau alte tipuri de habitate, astfel cum sunt utilizate pentru descriptorii 1 și 6.	D7C2 – Secundare: Întinderea în spațiu a fiecărui tip de habitat bentonic afectat negativ (caracteristici fizice și hidrografice și comunitățile biologice asociate) din cauza modificării permanente a condi-țiilor hidrografice.	

Elemente aferente criteriilor	Criterii	Norme metodologice
	Statele membre stabilesc valori-prag pentru efectele negative ale modificărilor permanente produse la nivelul condițiilor hidrografice prin cooperare regională sau subregională.	Rezultatele evaluării criteriului D7C2 (o estimare a amplitudinii efectelor negative pe tip de habitat în fiecare zonă de evaluare) contribuie la evaluarea criteriului D6C5.

(¹) Pierderea fizică se înțelege în sensul de la punctul 3 din specificațiile de la descriptorul 6.

Specificații și metode standardizate de monitorizare și evaluare

1. În ceea ce privește metodele de monitorizare și evaluare:

- Monitorizarea trebuie să se concentreze asupra schimbărilor asociate evoluțiilor infrastructurii care au avut loc fie pe coastă, fie în larg.
- După caz, se folosesc modele hidrodinamice de evaluare a impactului asupra mediului, care sunt validate prin măsurători pe teren sau prin alte surse corespunzătoare de informații, pentru a evalua amploarea efectelor generate de fiecare evoluție a infrastructurii.
- Pentru apele costiere, se folosesc datele hidromorfologice și evaluările relevante efectuate în temeiul Directivei 2000/60/CE.

2. În ceea ce privește metodele de evaluare, datele sunt agregate, astfel încât:

- D7C1 este evaluat în raport cu întinderea naturală totală a tuturor habitatelor din zona de evaluare;
- D7C2 este evaluat în raport cu întinderea naturală totală a fiecărui tip de habitat bentonic evaluat.

Unități de măsură pentru criterii:

- D7C1: întinderea zonei de evaluare modificată din punct de vedere hidrografic, în kilometri pătrați (km²);
- D7C2: întinderea fiecărui tip de habitat afectat negativ, în kilometri pătrați (km²) sau ca proporție (procent) din întinderea naturală totală a habitatului în zona de evaluare.

Descriptorul 8

Concentrațiile de contaminanți sunt la un nivel la care nu induc efecte poluante.

Presiuni relevante: Aportul de alte substanțe (de exemplu, substanțe sintetice, substanțe nesintetice, radionuclizi)

Criterii, inclusiv elemente aferente criteriilor și norme metodologice

Elemente aferente criteriilor	Criterii	Norme metodologice
(1) În interiorul apelor costiere și teritoriale: (a) Contaminanți selectați în conformitate cu Directiva 2000/60/CE: (i) contaminanți pentru care se prevede un standard de calitate a mediului în partea A din anexa I la Directiva 2008/105/CE; (ii) poluanți specifici bazinelor hidrografice din anexa VIII la Directiva 2000/60/CE, în apele costiere;	D8C1 – Primare: În interiorul apelor costiere și teritoriale, concentrațiile de contaminanți nu depășesc următoarele valori-limită: (a) pentru contaminanții menționați la punctul (1) litera (a) de la elementele aferente criteriilor, valorile stabilite în conformitate cu Directiva 2000/60/CE;	Scara la care se realizează evaluarea: — în apele costiere și teritoriale, conform utilizării din Directiva 2000/60/CE. — în afara apelor teritoriale, subdiviziunile regiunii sau subregiunii delimitate, după caz, de frontierele naționale.

Elemente aferente criteriilor	Criterii	Norme metodologice
(b) contaminanți suplimentari, dacă prezintă relevanță, precum cei provenind din surse <i>offshore</i>, care nu sunt deja menționați la litera (a) și care pot provoca efecte poluante în regiunea sau subregiunea în cauză. Statele membre stabilesc lista contaminanților prin cooperare regională sau subregională. (2) Dincolo de apele teritoriale: (a) contaminanții menționați la alineatul (1), în cazul în care aceștia ar putea încă să provoace efecte poluante; (b) contaminanți suplimentari, dacă este cazul, care nu sunt deja identificați la punctul (2) litera (a) și care pot provoca efecte poluante în regiunea sau subregiunea în cauză. Statele membre stabilesc lista contaminanților prin cooperare regională sau subregională.	(b) atunci când contaminanții de la litera (a) sunt măsurați într-o matrice pentru care nu s-a stabilit nicio valoare în temeiul Directivei 2000/60/CE, concentrația acestor contaminanți în matricea respectivă stabilită de statele membre prin cooperare regională sau subregională. (c) pentru contaminanții suplimentari selectați la punctul (1) litera (b) de la elementele aferente criteriilor, concentrațiile pentru o anumită matrice (apă, sedimente sau biocenoze) care pot provoca efecte poluante. Statele membre stabilesc aceste concentrații prin cooperare regională sau subregională, având în vedere aplicarea acestora în interiorul și în afara apelor costiere și teritoriale; În afara apelor costiere și teritoriale, concentrațiile contaminanților nu depășesc următoarele valori-limită: (a) pentru contaminanții selectați la punctul (2) litera (a) de la elementele aferente criteriilor, valorile aplicabile în cadrul apelor costiere și teritoriale; (b) pentru contaminanții selectați la punctul (2) litera (b) de la elementele aferente criteriilor, concentrațiile pentru o anumită matrice (apă, sedimente sau biocenoze) care pot provoca efecte poluante. Statele membre stabilesc aceste concentrații prin cooperare regională sau subregională.	<i>Utilizarea criteriilor:</i> măsura în care s-a obținut starea ecologică bună se exprimă pentru fiecare zonă evaluată, după cum urmează: (a) pentru fiecare contaminant de la criteriul D8C1, concentrația acestuia, matricea utilizată (apă, sedimente, biocenoze), dacă au fost atinse valorile-prag stabilite, precum și proporția de contaminanți analizați care au atins valorile-prag, inclusiv indicarea separată a substanțelor care se comportă ca substanțe persistente, bioacumulabile și toxice omniprezente (substanțe PBT omniprezente), astfel cum se menționează la articolul 8a alineatul (1) litera (a) din Directiva 2008/105/CE; (b) pentru fiecare specie evaluată în temeiul criteriului D8C2, o estimare a abundenței populației sale în cadrul zonei de evaluare care este afectată negativ; (c) pentru fiecare habitat evaluat în temeiul criteriului D8C2, o estimare a întinderii zonei de evaluare care este afectată negativ; Utilizarea criteriului D8C2 în evaluarea generală a stării ecologice bune pentru descriptorul 8 se stabilește de comun acord la nivel regional sau subregional. Rezultatele evaluării criteriului D8C2 contribuie la evaluările de la descriptorii 1 și 6, după caz.
Speciile și habitatele care sunt expuse riscurilor din cauza contaminanților. Statele membre stabilesc respectiva listă a speciilor, țesuturile relevante care urmează să fie evaluate și habitatele prin cooperare regională sau subregională.	D8C2 – Secundare: Sănătatea speciilor și starea habitatelor (cum ar fi compoziția speciilor și abundența relativă în locațiile cu poluare cronică) nu sunt afectate negativ din cauza contaminanților, inclusiv efectele cumulative și sinergice. Statele membre stabilesc aceste efecte negative și valorile-prag aferente prin cooperare regională sau subregională.	
Incidentele semnificative de poluare gravă care implică substanțe poluante, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (2) din Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, inclusiv țitei și compuși similari.	D8C3 – Primare: Întinderea în spațiu și durata incidentelor semnificative de poluare gravă sunt reduse la minimum.	<i>Scara la care se realizează evaluarea:</i> La nivel regional sau subregional, delimitate, după caz, de frontierele naționale.

Elemente aferente criteriilor	Criterii	Norme metodologice
		<i>Utilizarea criteriilor:</i> măsura în care s-a obținut starea ecologică bună se exprimă pentru fiecare zonă evaluată, după cum urmează: — o estimare a întinderii totale în spațiu a incidentelor semnificative de poluare gravă, precum și distribuirea și durata totală a acestora pentru fiecare an. Acest criteriu se utilizează pentru a declanșa evaluarea criteriului D8C4.
Speciile din grupurile de specii menționate în tabelul 1 din partea a II-a și tipurile de habitate bentonice mari menționate în tabelul 2 din partea a II-a.	D8C4 – Secundare (care se utilizează în cazul în care s-a produs un incident semnificativ de poluare gravă): Efectele negative ale incidentelor semnificative de poluare gravă asupra stării de sănătate a speciilor și a stării habitatelor (cum ar fi compoziția speciilor și abundența relativă) sunt reduse la minimum și, dacă este posibil, eliminate.	<i>Scara la care se realizează evaluarea:</i> Astfel cum se utilizează pentru evaluarea grupurilor de specii sau a tipurilor de habitate bentonice mari de la descriptorii 1 și 6. <i>Utilizarea criteriilor:</i> Rezultatele evaluării criteriului D8C4 contribuie, în cazul în care efectele spațiale și temporale cumulative sunt semnificative, la evaluările de la descriptorii 1 și 6 prin furnizarea: (a) unei estimări a abundenței fiecărei specii afectate negativ; (b) unei estimări a întinderii fiecărui tip de habitat mare afectat negativ; Utilizarea criteriului D8C4 în evaluarea generală a stării ecologice bune pentru descriptorul 8 se stabilește de comun acord la nivel regional sau subregional.

(¹) Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni, inclusiv sancțiuni penale, pentru infracțiunile de poluare (JO L 255, 30.9.2005, p. 11).

Specificații și metode standardizate de monitorizare și evaluare

- În cazul elementelor criteriilor de la D8C1, selecția contaminanților suplimentari de la punctul 1 litera (b) și punctul 2 litera (b), care pot provoca efecte poluante, se bazează pe o evaluare a riscurilor. În cazul acestor contaminanți, matricea și valorile-prag utilizate pentru evaluare sunt reprezentative pentru cele mai sensibile specii și căi de expunere, inclusiv pericolele pentru sănătatea umană prin expunerea la nivelul lanțului alimentar.
- În scopul prezentei decizii:
 - Criteriul D8C1: pentru evaluarea contaminanților din apele costiere și teritoriale, statele membre monitorizează contaminanții în conformitate cu cerințele Directivei 2000/60/CE, iar evaluările efectuate în temeiul directivei respective se aplică atunci când sunt disponibile. Acolo unde este posibil, se colectează informații privind căile de pătrundere în mediul marin (atmosferice, terestre sau maritime) ale contaminanților.
 - Criteriile D8C2 și D8C4: markerii biologici sau caracteristicile demografice ale populației (de exemplu, ratele de fecunditate, ratele de supraviețuire, rata mortalității și capacitatea de reproducere) pot fi relevante pentru evaluarea efectelor asupra sănătății.
 - Criteriile D8C3 și D8C4: în sensul prezentei decizii, monitorizarea este stabilită ca fiind necesară în momentul apariției incidentului de poluare gravă, mai degrabă decât în cadrul unui program de monitorizare periodică în temeiul articolului 11 din Directiva 2008/56/CE.
 - Criteriul D8C3: statele membre identifică sursa incidentelor semnificative de poluare gravă, dacă este posibil. Acestea pot utiliza, în acest scop, supravegherea prin satelit realizată de Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă.

3. Contaminanții se înțeleg ca făcând referire la substanțe individuale sau la grupe de substanțe. Pentru a asigura consecvența în raportare, gruparea substanțelor se stabilește de comun acord la nivelul Uniunii.
4. Componenta speciilor se înțelege ca făcând referire la cel mai mic nivel taxonomic adecvat pentru evaluare.

Unități de măsură pentru criterii:

- D8C1: concentrațiile de contaminanți în micrograme pe litru (μg/l) pentru apă, în micrograme pe kilogram (μg/kg) din greutatea uscată pentru sedimente și în micrograme pe kilogram (μg/kg) din greutatea umedă pentru biocenoză;
- D8C2: abundența (numărul exemplarelor sau alte unități adecvate convenite la nivel regional sau subregional) pentru speciile afectate; întinderea, în kilometri pătrați (km²), pentru fiecare tip de habitat mare afectat;
- D8C3: durata în zile și întinderea în spațiu, în kilometri pătrați (km²), a incidentelor semnificative de poluare gravă pe an;
- D8C4: abundența (numărul exemplarelor sau alte unități adecvate convenite la nivel regional sau subregional) pentru speciile afectate; întinderea, în kilometri pătrați (km²), pentru fiecare tip de habitat mare afectat.

Descriptorul 9

Contaminanții din pești și alte fructe de mare destinate consumului uman nu depășesc nivelurile stabilite de legislația Uniunii sau de alte standarde relevante

Presiune relevantă: Aportul de substanțe periculoase

Criterii, inclusiv elemente aferente criteriilor și norme metodologice

Elemente aferente criteriilor	Criterii	Norme metodologice
Contaminanții prevăzuți în Regulamentul (CE) nr. 1881/2006 al Comisiei. În sensul prezentei decizii, statele membre pot decide să nu ia în considerare contaminanți din Regulamentul (CE) nr. 1881/2006, atunci când acest lucru se justifică pe baza unei analize a riscurilor. Statele membre pot evalua contaminanți suplimentari care nu sunt incluși în Regulamentul (CE) nr. 1881/2006. Statele membre stabilesc o listă a acestor contaminanți suplimentari prin cooperare regională sau subregională. Statele membre stabilesc lista speciilor și ținuturile relevante care urmează să fie evaluate conform condițiilor prevăzute în „specificații”. Acestea pot coopera la nivel regional sau subregional pentru a stabili lista speciilor și ținuturile relevante.	D9C1 – Primare: Nivelul contaminanților în ținuturile comestibile (mușchi, ficat, icre, carne sau alte părți moi, după caz) ale fructelor de mare (inclusiv pești, crustacee, moluște, echinoderme, alge și alte plante marine) capturate sau recoltate în mediul natural (exclusiv pești cu înotătoare) nu depășește: (a) pentru contaminanții prevăzuți în Regulamentul (CE) nr. 1881/2006, nivelurile maxime stabilite în regulamentul respectiv, care sunt valorile-prag în sensul prezentei decizii; (b) pentru contaminanți suplimentari neprevăzuți în Regulamentul (CE) nr. 1881/2006, valorile-prag pe care statele membre le stabilesc prin cooperare regională sau subregională.	Scara la care se realizează evaluarea: Zona de capturare sau de producție în conformitate cu articolul 38 din Regulamentul (CE) nr. 1379/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (⁽¹⁾). Utilizarea criteriilor: Măsura în care s-a obținut starea ecologică bună se exprimă pentru fiecare zonă evaluată, după cum urmează: — pentru fiecare contaminant, concentrația acestuia în fructele de mare, matricea utilizată (specii și ținuturi), dacă valorile-prag stabilite au fost depășite și proporția de contaminanți analizați care și-au atins valorile-prag.

(¹) Regulamentul (UE) nr. 1379/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1184/2006 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 104/2000 al Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 1).

Specificații și metode standardizate de monitorizare și evaluare

1. Atunci când statele membre stabilesc lista speciilor care urmează să fie utilizată în cadrul D9C1, speciile:

- (a) sunt relevante pentru regiunea sau subregiunea marină în cauză;
- (b) intră sub incidența Regulamentului (CEE) nr. 1881/2006;

- (c) sunt adecvate pentru evaluarea din punctul de vedere al contaminantului;
- (d) se numără printre cele mai consumate în statul membru sau printre cele mai recoltate sau capturate pentru consum.
2. Depășirea standardului stabilit pentru un contaminant determină o monitorizare ulterioară pentru a se stabili persistența contaminării în zonă și speciile supuse eșantionării. Monitorizarea continuă până când există suficiente dovezi că nu există niciun risc de neconformitate.
3. În sensul prezentei decizii, eșantionarea pentru evaluarea nivelurilor maxime de contaminanți se efectuează în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, cu Regulamentul (UE) nr. 589/2014 al Comisiei ⁽²⁾ și Regulamentul (CE) nr. 333/2007 al Comisiei ⁽³⁾.
4. În fiecare regiune sau subregiune, statele membre se asigură că sfera temporală și geografică a eșantionării este adecvată pentru a asigura un eșantion reprezentativ din contaminanții specificați din fructele de mare din regiunea sau subregiunea marină în cauză.

Unități de măsură pentru criterii:

— D9C1: concentrațiile contaminanților în unitățile menționate în anexa la Regulamentul (CE) nr. 1881/2006.

Descriptorul 10

Proprietățile și cantitățile deșeurilor din mediul marin nu dăunează mediului marin și apelor costiere

Presiune relevantă: Aport de deșeuri

Criterii, inclusiv elemente aferente criteriilor și norme metodologice

Elemente aferente criteriilor	Criterii	Norme metodologice
Deșeuri (cu excepția micro-deșeurilor), clasificate în următoarele categorii ⁽¹⁾ : materiale polimerice artificiale, cauciuc, pânză/textile, hârtie/carton, lemn prelucrat/lucrat, metal, sticlă/ceramică, substanțe chimice, nespecificate și deșeuri alimentare. Statele membre pot defini subcategorii suplimentare.	D10C1 – Primare: Compoziția, cantitatea și distribuția deșeurilor în spațiu de pe liniile de coastă, din stratul de suprafață al coloanei de apă și de pe fundul mării, sunt la niveluri care nu afectează mediul costier și marin. Statele membre stabilesc valori-prag pentru aceste niveluri prin cooperare la nivelul Uniunii, luând în considerare particularitățile regionale sau subregionale.	Scara la care se realizează evaluarea: Subdiviziunile regiunii sau subregiunii, delimitate, după caz, de frontierele naționale. Utilizarea criteriilor: măsura în care s-a obținut starea ecologică bună se exprimă pentru fiecare criteriu separat și fiecare zonă evaluată, după cum urmează: (a) rezultatele pentru fiecare criteriu (cantitatea de deșeuri sau micro-deșeuri pe categorii) și repartizarea acestora pentru fiecare matrice utilizată la criteriile D10C1 și D10C2 și dacă au fost atinse valorile-prag stabilite.
Micro-deșeuri (particule < 5 mm), încadrate în categoriile „materiale din polimer artificial” și „alte”.	D10C2 – Primare: Compoziția, cantitatea și distribuția micro-deșeurilor în spațiu de pe liniile de coastă, din stratul de suprafață al coloanei de apă și din sedimentul de pe fundul mării sunt la niveluri care nu afectează mediul costier și marin.	(b) rezultatele pentru D10C3 (cantitatea de deșeuri și micro-deșeuri pe categorii pentru fiecare specie) și dacă au fost atinse valorile-prag stabilite.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO L 165, 30.4.2004, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 589/2014 al Comisiei din 2 iunie 2014 de stabilire a metodelor de prelevare de probe și a metodelor de analiză pentru controlul nivelurilor de dioxine, de PCB-uri de tipul dioxinelor și de PCB-uri care nu sunt de tipul dioxinelor în anumite produse alimentare și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 252/2012 (JO L 164, 3.6.2014, p. 18).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 333/2007 al Comisiei din 28 martie 2007 de stabilire a metodelor de prelevare a probelor și de analiză pentru controlul oficial al nivelurilor de plumb, cadmiu, mercur, staniu anorganic, 3-MCPD și benzo(a)piren din produsele alimentare (JO L 88, 29.3.2007, p. 29).

Elemente aferente criteriilor	Criterii	Norme metodologice
	Statele membre stabilesc valori-prag pentru aceste niveluri prin cooperare la nivelul Uniunii, luând în considerare particularitățile regionale sau subregionale.	Utilizarea criteriilor D10C1, D10C2 și D10C3 în evaluarea generală a stării ecologice bune pentru descriptorul 10 se stabilește de comun acord la nivelul Uniunii.
Deșeurile și micro-deșeurile încadrate în categoriile „materiale din polimer artificial” și „alte”, evaluate la orice specii din următoarele grupe: păsări, mamifere, reptile, pești sau nevertebrate. Statele membre stabilesc lista speciilor supuse evaluării prin cooperare regională sau subregională.	D10C3 – Secundare: Cantitatea de deșeuri și micro-deșeuri ingerate de animalele marine se află la un nivel care nu afectează negativ sănătatea speciilor în cauză. Statele membre stabilesc valori-prag pentru aceste niveluri prin cooperare regională sau subregională.	Rezultatele criteriului D10C3 contribuie, de asemenea, la evaluările de la descriptorul 1, după caz.
Specii de păsări, mamifere, reptile, pești sau nevertebrate care sunt expuse riscului generat de deșeuri. Statele membre stabilesc lista speciilor supuse evaluării prin cooperare regională sau subregională.	D10C4 – Secundare: Numărul exemplarelor din fiecare specie care sunt afectate negativ din cauza deșeurilor, de exemplu prin prindere, alte tipuri de vătămări sau mortalitate ori efecte asupra sănătății. Statele membre stabilesc valori-prag pentru efectele negative ale deșeurilor prin cooperare regională sau subregională.	<i>Scara la care se realizează evaluarea:</i> Astfel cum se utilizează pentru evaluarea grupului de specii de la descriptorul 1. <i>Utilizarea criteriilor:</i> măsura în care s-a obținut starea ecologică bună se exprimă pentru fiecare zonă evaluată, după cum urmează: — pentru fiecare specie evaluată la criteriul D10C4, o estimare a numărului de exemplare din zona de evaluare care au fost afectate negativ. Utilizarea criteriului D10C4 în evaluarea generală a stării ecologice bune pentru descriptorul 10 se stabilește de comun acord la nivelul Uniunii. Rezultatele acestui criteriu contribuie, de asemenea, la evaluările de la descriptorul 1, după caz.

(¹) Acestea sunt categoriile de „Nivelul 1 – Materiale” din Lista principală a categoriilor de deșeuri din „Orientările privind monitorizarea deșeurilor marine în mările europene” ale Centrului Comun de Cercetare (2013, ISBN 978-92-79-32709-4). Lista principală precizează elementele cuprinse la fiecare categorie, de exemplu „Substanțe chimice” se referă la parafină, ceară, uleiuri și gudron.

Specificații și metode standardizate de monitorizare și evaluare

1. Pentru D10C1: deșeurile se monitorizează pe linia țărmului și, în plus, pot fi monitorizate în stratul de suprafață al coloanei de apă și pe fundul mării. Se colectează informații privind sursa și calea deșeurilor, acolo unde este posibil;
2. Pentru D10C2: micro-deșeurile se monitorizează în stratul de suprafață al coloanei de apă și pe sedimentele de pe fundul mării și, în plus, pot fi monitorizate pe linia țărmului. Micro-deșeurile se monitorizează într-un mod care poate face legătura cu surse punctuale de intrare (cum ar fi porturi, porturi de agrement, stații de tratare a apelor reziduale, efluenții de ape pluviale), atunci când acest lucru este posibil.
3. Pentru D10C3 și D10C4: monitorizarea se poate baza pe ocurențe accidentale (de exemplu, abandonarea animalelor moarte, animale prinse în colonii de reproducere, exemplare afectate pe investigație efectuată).

Unități de măsură pentru criterii:

— D10C1: cantitatea de deșeuri pe categorii ca număr de elemente:

— pe 100 metri (m) pe linia țărmului;

— pe kilometru pătrat (km²) în cazul stratului de suprafață al coloanei de apă și al fundului mării;

- D10C2: cantitatea de micro-deșeuri pe categorii ca număr de articole și greutate în grame (g):
 - pe metru pătrat (m²) în cazul stratului de suprafață al coloanei de apă;
 - pe kilogram (greutate uscată) (kg) de sediment pentru linia țărmului și pentru fundul mării;
- D10C3: cantitatea de deșeuri/micro-deșeuri în grame (g) și numărul de elemente pe exemplar pentru fiecare specie în raport cu dimensiunea (greutate sau lungime, după caz) exemplarului eșantionat;
- D10C4: numărul de exemplare afectate (letal, subletal) pe specii.

Descriptorul 11

Formele de energie introduse, inclusiv zgomotul subacvatic, sunt la niveluri care nu afectează în mod negativ mediul marin.

Presiuni relevante: Aportul sunetului antropic; Aportul altor forme de energie

Criterii, inclusiv elemente aferente criteriilor și norme metodologice

Elemente aferente criteriilor	Criterii	Norme metodologice
Zgomot impulsiv antropic în apă.	D11C1 – Primare: Distribuția spațială, dimensiunea temporală și sursele zgomotului impulsiv antropic nu depășesc valorile care afectează negativ populațiile de animale marine. Statele membre stabilesc valori-prag pentru aceste niveluri prin cooperare la nivelul Uniunii, luând în considerare particularitățile regionale sau subregionale.	Scara la care se realizează evaluarea: Regiune, subregiune sau subdiviziuni. Utilizarea criteriilor: măsura în care s-a obținut starea ecologică bună se exprimă pentru fiecare zonă evaluată, după cum urmează: (a) pentru D11C1, durata pe an calendaristic a surselor de zgomot impulsiv, distribuția acestora pe parcursul anului în cauză și spațială în zona de evaluare, precum și dacă au fost atinse valorile-prag stabilite;
Sunet antropic continuu de joasă frecvență în apă.	D11C2 – Primare: Distribuția spațială, dimensiunea temporală și sunetul antropic de joasă frecvență continuu nu depășesc valorile care afectează negativ populațiile de animale marine. Statele membre stabilesc valori-prag pentru aceste niveluri prin cooperare la nivelul Uniunii, luând în considerare particularitățile regionale sau subregionale.	(b) pentru D11C2, media anuală a nivelului sonor sau un alt indicator temporal adecvat convenit la nivel regional sau subregional, pe unitate de suprafață, și distribuția spațială în zona de evaluare și întinderea (% km ²) a zonei de evaluare în care s-au atins valorile-prag stabilite. Utilizarea criteriilor D11C1 și D11C2 în evaluarea unei stări ecologice bune pentru descriptorul 11 se stabilește de comun acord la nivelul Uniunii. Rezultatele acestor criterii contribuie, de asemenea, la evaluările de la descriptorul 1.

Specificații și metode standardizate de monitorizare și evaluare

1. Pentru monitorizarea D11C1:

- (a) Rezoluție spațială: locații geografice a căror formă și ale căror suprafețe se determină la nivel regional sau subregional, de exemplu, pe baza activităților enumerate în anexa III la Directiva 2008/56/CE.
- (b) Zgomot impulsiv descris ca nivel al sursei de energie monopol în unități de dB re 1μPa² s sau zero spre nivelul sursei monopol de vârf în unități de dB re 1μPa m, ambele în banda de frecvență 10 Hz -10 kHz. Statele membre pot avea în vedere alte surse specifice cu benzi de frecvență mai mari dacă se consideră relevante efectele pe distanțe mai mari.

2. Pentru monitorizarea D11C2:

Media anuală sau orice alt indicator adecvat convenit la nivel regional sau subregional, a pătratului presiunii sonore în fiecare dintre cele două „benzi de 1/3-octave”, una centrată la 63 Hz și cealaltă la 125 Hz, exprimată ca nivel în decibeli în unități de dB re 1 μPa, la o rezoluție spațială adecvată în raport cu presiunea. Aceasta poate fi măsurată direct sau dedusă dintr-un model utilizat pentru a realiza interpolarea între măsurători sau extrapolarea din acestea. Statele membre pot decide, de asemenea, la nivel regional sau subregional să monitorizeze benzile de frecvență suplimentare.

Criteriile referitoare la alte forme de aport de energie (inclusiv energia termică, câmpuri electromagnetice și lumină), precum și criteriile legate de impactul zgomotului asupra mediului fac în continuare obiectul unor evoluții.

Unități de măsură pentru criterii:

- D11C1: numărul de zile pe trimestru (sau pe lună dacă este cazul) cu surse de zgomot impulsiv, proporția (procentul) unităților de suprafață sau întinderea în kilometri pătrați (km²) a zonei de evaluare în care există surse de zgomot impulsiv, pe an
- D11C2: media anuală (sau un alt indicator temporal) a nivelului zgomotului continuu pe unitate de suprafață, proporția (procentul) sau întinderea în kilometri pătrați (km²) a zonei de evaluare în care există niveluri ale zgomotului care depășesc valorile-prag

PARTEA A II-A

Criterii și norme metodologice, specificații și metode standardizate de monitorizare și evaluare a particularităților și caracteristicilor esențiale, precum și a stării ecologice actuale a apelor marine, în temeiul articolului 8 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2008/56/CE

Partea II ia în considerare descriptorii asociați elementelor relevante ale ecosistemului: grupe de specii de păsări, mamifere, reptile, pești și cefalopode (descriptorul 1), habitate pelagice (descriptorul 1), habitate bentonice (descriptorii 1 și 6), precum și ecosisteme, inclusiv lanțurile trofice (descriptorii 1 și 4), astfel cum sunt enumerate în anexa III la Directiva 2008/56/CE ⁽¹⁾.

Tema

Grupe de specii de păsări, mamifere, reptile, pești și cefalopode (legate de descriptorul 1)

Criterii, inclusiv elemente aferente criteriilor și norme metodologice

Elemente aferente criteriilor	Criterii	Norme metodologice
Specii de păsări, mamifere, reptile și specii de pești și cefalopode neexploatate comercial, care sunt expuse riscului de captură accidentală în regiunea sau subregiunea în cauză. Statele membre stabilesc respectiva listă a speciilor, prin cooperare regională sau subregională, în conformitate cu obligațiile prevăzute la articolul 25 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 pentru activitățile de colectare a datelor și luând în considerare lista speciilor din tabelul 1D din anexa la Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1251 a Comisiei ⁽¹⁾ .	D1C1 – Primare: Rata mortalității pe specii din capturile accidentale este sub nivelurile care amenință aceste specii, fiind astfel asigurată viabilitatea pe termen lung. Statele membre stabilesc valorile-prag pentru rata mortalității din capturile accidentale pe specii, prin cooperare regională sau subregională.	<i>Scara la care se realizează evaluarea:</i> Astfel cum se utilizează pentru evaluarea speciilor corespondente sau a grupelor de specii în conformitate cu criteriile D1C2-D1C5. <i>Utilizarea criteriilor:</i> măsura în care s-a obținut starea ecologică bună se exprimă pentru fiecare zonă evaluată, după cum urmează: — rata mortalității pe specii și dacă aceasta a atins valoarea-prag stabilită. Acest criteriu contribuie la evaluarea speciilor corespunzătoare în conformitate cu criteriul D1C2.

⁽¹⁾ Se pot folosi dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 199/2008 pentru colectarea datelor relevante aferente pescuitului pentru descriptorii 1, 4 și 6.

Elemente aferente criteriilor	Criterii	Norme metodologice
Grupe de specii, astfel cum au fost enumerate în tabelul 1, și dacă există în regiunea sau subregiunea în cauză. Statele membre stabilesc o serie de specii reprezentative pentru fiecare grupă de specii, selectate în conformitate cu criteriile stabilite în „specificatiile pentru selecția speciilor și a habitatelor”, prin cooperare regională sau subregională. Acestea includ mamiferele și reptilele enumerate în anexa II la Directiva 92/43/CEE și pot include orice alte specii, cum ar fi cele enumerate în legislația Uniunii [alte anexe la Directiva 92/43/CEE, Directiva 2009/147/CE sau prin Regulamentul (UE) nr. 1380/2013] și acorduri internaționale precum convențiile privind mările regionale.	D1C2 – Primare: Abundența populației speciilor nu este afectată negativ ca urmare a presiunilor antropice, astfel încât este asigurată viabilitatea pe termen lung a acestora. Statele membre vor stabili valori-prag pentru fiecare specie prin cooperare regională sau subregională, ținând seama de variația naturală a dimensiunii populației și de ratele mortalității derivate din criteriile D1C1, D8C4 și D10C4, precum și de alte presiuni relevante. Pentru speciile care fac obiectul Directivei 92/43/CEE, aceste valori sunt consecvente cu valorile populației de referință favorabile stabilite de statele membre relevante în temeiul Directivei 92/43/CEE.	<i>Scara la care se realizează evaluarea:</i> Se folosesc dimensiuni cu relevanță ecologică pentru fiecare grupă de specii, după cum urmează: — în ceea ce privește cetaceele cu dinți din adâncuri, balenele, peștii de adâncime: regiune; — pentru păsări, cetacee mici cu dinți, pești pelagici și demersali de pe platoul continental: regiune sau subdiviziuni pentru Marea Baltică și Marea Neagră; subregiune pentru Oceanul Atlantic de Nord-Est și Marea Mediterană; — pentru foci, țestoase, cefalopode: regiune sau subdiviziuni pentru Marea Baltică; subregiune pentru Oceanul Atlantic de Nord-Est și Marea Mediterană; — pentru pești de coastă: subdiviziunea regiunii sau subregiunii. — pentru pești și cefalopode exploatate comercial: astfel cum se utilizează la descriptorul 3.
	D1C3 – Primare pentru pești și cefalopode exploatate comercial și secundare pentru alte specii: Caracteristicile demografice ale populației (de exemplu, dimensiunea corporală sau structura pe categorii de vârstă, raportul sexelor, rata de reproducere și ratele de supraviețuire) speciilor indică o populație sănătoasă care nu este afectată negativ ca urmare a presiunilor antropice. Statele membre stabilesc valori-prag pentru anumite caracteristici ale fiecărei specii prin cooperare regională sau subregională, ținând seama de efectele negative asupra sănătății lor, derivate din D8C2, D8C4 și alte presiuni relevante.	<i>Utilizarea criteriilor:</i> Starea fiecărei specii se evaluează individual, pe baza criteriilor selectate în vederea utilizării, iar acestea se utilizează pentru a se exprima în ce măsură s-a obținut starea ecologică bună pentru fiecare grupă de specii din fiecare zonă evaluată, după cum urmează: (a) evaluările exprimă valoarea (valorile) pentru fiecare criteriu utilizat pe specii și dacă acestea ating valorile-prag stabilite; (b) starea generală a speciilor reglementată de Directiva 92/43/CEE se deduce folosind metoda prevăzută în directiva respectivă. Starea generală a speciilor exploatate comercial este cea evaluată conform descriptorului 3. Pentru alte specii, starea generală se deduce folosind o metodă convenită la nivelul Uniunii, luând în considerare particularitățile regionale sau subregionale;
	D1C4 – Primare pentru speciile incluse în anexele II, IV sau V la Directiva 92/43/CEE și secundare pentru alte specii: Aria de distribuție a speciilor și, după caz, structura este în concordanță cu condițiile fiziografice, geografice și climaterice prevalente. Statele membre stabilesc valori-prag pentru fiecare specie prin cooperare regională sau subregională. Pentru speciile care fac obiectul Directivei 92/43/CEE, aceste valori sunt consecvente cu intervalul valorilor de referință favorabile stabilite de statele membre relevante în temeiul Directivei 92/43/CEE.	(c) starea generală a grupei de specii, folosind o metodă convenită la nivelul Uniunii, luând în considerare particularitățile regionale sau subregionale.

Elemente aferente criteriilor	Criterii	Norme metodologice
	D1C5 – Primare pentru speciile incluse în anexele II, IV și V la Directiva 92/43/CEE și secundare pentru alte specii: Habitatul pentru specii are întinderea și starea necesară pentru a susține diferitele etape ale ciclului biologic al speciilor.	

⁽¹⁾ Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1251 a Comisiei din 12 iulie 2016 de adoptare a unui program multianual al Uniunii pentru colectarea, gestionarea și utilizarea datelor din sectoarele pescuitului și acvaculturii pentru perioada 2017-2019 (JO L 207, 1.8.2016, p. 113).

Elemente aferente criteriilor

Tabelul 1

Grupe de specii ⁽¹⁾

Componenta ecosistemului	Grupe de specii
Păsări	Păsări erbivore
	Speciile de păsări limicole
	Păsări care se hrănesc la sol
	Păsări pelagice care se hrănesc la sol
	Păsări bentonice care se hrănesc la sol
Mamifere	Cetacee cu dinți mici
	Cetacee cu dinți de adâncime
	Balene
	Foci
Reptile	Țestoase
Pește	Pește de coastă
	Pești pelagici de pe platoul continental
	Pești demersali de pe platoul continental
	Pești de adâncime
Cefalopode	Cefalopode de coastă/de pe platoul continental
	Cefalopode de mare adâncă

⁽¹⁾ Ar trebui să fie folosite date relevante aferente pescuitului prin aplicarea Regulamentului (CE) nr. 199/2008.

Specificații și metode standardizate de monitorizare și evaluare referitoare la tema „Grupe de specii de păsări marine, mamifere, reptile, pești și cefalopode”

1. Pentru D1C1, se vor furniza date pe specii, pe tehnică de pescuit pentru fiecare zonă ICES sau subzonă geografică CGPM sau zone de pescuit FAO pentru regiunea biogeografică macaroneziană, pentru a permite agregarea acestora la scara relevantă pentru specia în cauză, precum și pentru a identifica acțiunile specifice și uneltele de pescuit care contribuie cel mai mult la capturi accidentale pentru fiecare specie.
2. „Costier” se înțelege pe baza unor parametri fizici, hidrologici și ecologici și nu se limitează la apele costiere, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (7) din Directiva 2000/60/CE.
3. Speciile pot fi evaluate la nivel de populație, după caz.
4. Ori de câte ori este posibil, evaluările efectuate în temeiul Directivei 92/43/CEE, al Directivei 2009/147/CE și al Regulamentului (UE) nr. 1380/2013 se utilizează în sensul prezentei decizii:
 - (a) pentru păsări, criteriile D1C2 și D1C4 sunt echivalente cu criteriile „dimensiunea populației” și „harta distribuției stocului de reproducere și zona de distribuție” din Directiva 2009/147/CE;
 - (b) pentru mamifere, reptile și pești necomerciali, criteriile sunt echivalente cu cele utilizate la Directiva 92/43/CEE, după cum urmează: D1C2 și D1C3 sunt echivalente cu criteriul „populației”, D1C4 este echivalent cu „arealul” și D1C5 este echivalent cu „habitatul pentru specii”;
 - (c) pentru pești și cefalopode neexploatare comercial, evaluările conform descriptorului 3 se utilizează pentru descriptorul 1, utilizându-se criteriul D3C2 pentru D1C2 și criteriul D3C3 pentru D1C3.
5. Trebuie să se țină cont, în evaluarea speciilor conform descriptorului 1, de evaluările efectelor negative ale presiunilor conform criteriilor D1C1, D2C3, D3C1, D8C2, D8C4 și D10C4, precum și de evaluările presiunilor conform criteriilor D9C1, D10C3, D11C1 și D11C2.

Unități de măsură pentru criterii:

— D1C2: abundența [numărul de exemplare sau biomasă în tone (t)] pentru fiecare specie.

Tema

Habitat de specii pelagice (afere descriptorului 1)

Criterii, inclusiv elemente aferente criteriilor și norme metodologice

Elemente aferente criteriilor	Criterii	Norme metodologice
Tipuri de habitate pelagice mari [salinitate variabilă ⁽¹⁾, ape costiere, platoul continental și ape oceanice/în afara platoului], dacă există în regiune sau subregiune, și alte tipuri de habitate, astfel cum sunt definite în al doilea paragraf. Statele membre pot selecta, prin cooperare regională sau subregională, tipuri suplimentare de habitate în conformitate cu criteriile stabilite în „specificatiile pentru selecția speciilor și habitatelor”.	D1C6 – Primare: Starea tipului de habitat, inclusiv structura sa biotică și abiotică și funcțiile sale (de exemplu, compoziția sa tipică de specii și abundența lor relativă, absența unor specii deosebit de sensibile sau fragile sau a unor specii care asigură o funcție-cheie, structura dimensională a speciilor), nu este afectată negativ din cauza presiunilor antropice. Statele membre stabilesc valori-prag pentru starea fiecărui tip de habitat, asigurând compatibilitatea cu valorile conexe stabilite conform descriptorilor 2, 5 și 8 prin cooperare regională sau subregională.	Scara la care se realizează evaluarea: Subdiviziunea regiunii sau subregiunii, utilizată pentru evaluări ale tipurilor de habitate bentonice mari, reflectând diferențe biogeografice în compoziția speciilor din tipul de habitat. Utilizarea criteriilor: măsura în care s-a obținut starea ecologică bună se exprimă pentru fiecare zonă evaluată ca: (a) o estimare a proporției și întinderii fiecărui tip de habitat evaluat în care s-a obținut valoarea-prag stabilită; (b) o listă a tipurilor de habitat mari din zona de evaluare, care nu au fost evaluate.

⁽¹⁾ Se rețin pentru situațiile în care corpurile de apă de tipul estuarelor se extind în afara apelor de tranziție, astfel cum sunt desemnate în temeiul Directivei 2000/60/CE.

Specificații și metode standardizate de monitorizare și evaluare referitoare la tema „Habitat pelagice”

1. „Costier” se înțelege pe baza unor parametri fizici, hidrologici și ecologici și nu se limitează la apele costiere, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (7) din Directiva 2000/60/CE.
2. În evaluările habitatelor pelagice conform descriptorului 1, se iau în considerare evaluările efectelor negative ale presiunilor, inclusiv conform D2C3, D5C2, D5C3, D5C4, D7C1, D8C2 și D8C4.

Unități de măsură pentru criterii:

- D1C6: întinderea habitatului afectat negativ, în kilometri pătrați (km²) și ca proporție (procent) din întinderea totală a tipului de habitat.

Tema

Habitat bentonice (aferele descriptorilor 1 și 6)

Criterii, inclusiv elemente aferente criteriilor și norme metodologice

Elemente aferente criteriilor	Criterii	Norme metodologice
A se vedea partea I din prezenta anexă pentru criteriile D6C1, D6C2 și D6C3.		
Tipuri de habitat bentonice mari, astfel cum sunt enumerate în tabelul 2 și dacă există în regiune sau subregiune, precum și alte tipuri de habitat definite în al doilea paragraf. Statele membre pot selecta, prin cooperare regională sau subregională, tipuri suplimentare de habitat, în conformitate cu criteriile stabilite în „specificațiile pentru selecția speciilor și habitatelor”, care pot include tipurile de habitat prevăzute în Directiva 92/43/CEE sau în acorduri internaționale precum convențiile privind mările regionale, în următoarele scopuri: (a) evaluarea fiecărui tip de habitat mare conform criteriului D6C5; (b) evaluarea acestor tipuri de habitat. Un singur set de tipuri de habitat servește scopului evaluării atât a habitatelor bentonice conform descriptorului 1, cât și a integrității fundului mării conform descriptorului 6.	D6C4 – Primare: Amploarea pierderii tipului de habitat, care este provocată de presiunile antropice, nu depășește o proporție specificată din întinderea naturală a tipului de habitat în zona de evaluare. Statele membre stabilesc nivelul maxim admisibil al pierderii habitatului ca proporție din întinderea naturală totală a tipului de habitat, prin cooperare la nivelul Uniunii, luând în considerare particularitățile regionale sau subregionale.	Scara la care se realizează evaluarea: Subdiviziunea regiunii sau subregiunii, reflectând diferențele biogeografice din poziția speciilor din tipul de habitat mare. Utilizarea criteriilor: O singură evaluare pe tipuri de habitat, folosind criteriile D6C4 și D6C5, servește scopului evaluării atât a habitatelor bentonice conform descriptorului 1, cât și a integrității fundului mării conform descriptorului 6. Măsura în care s-a obținut starea ecologică bună se exprimă pentru fiecare zonă evaluată în felul următor:
	D6C5 – Primare: Amploarea efectelor negative ale presiunilor antropice cu condiția ca tipul de habitat, inclusiv modificarea adusă structurii și funcțiilor sale biotice și abiotice (de exemplu, compoziția speciilor sale specifice și abundența lor relativă, absența unor specii deosebit de sensibile sau fragile sau a unor specii care asigură o funcție-cheie, dimensiunea structurii speciilor), să nu depășească o anumită proporție din întinderea naturală a tipului de habitat din zona de evaluare.	(a) pentru D6C4, ca estimare a proporției și amplitudinii pierderii fiecărui tip de habitat și dacă prin aceasta s-a obținut valoarea-prag stabilită; (b) pentru D6C5, ca estimare a proporției și amplitudinii efectelor negative, inclusiv a proporției pierdute de la litera (a) pe tipuri de habitat și dacă prin aceasta s-a obținut valoarea-prag stabilită; (c) starea generală a tipului de habitat, utilizând o metodă convenită la nivelul Uniunii pe baza literelor (a) și (b), precum și o listă a tipurilor de habitat mari din zona de evaluare, care nu au fost evaluate.

Elemente aferente criteriilor	Criterii	Norme metodologice
	Statele membre stabilesc valori-prag pentru efectele negative asupra stării fiecărui tip de habitat, asigurând compatibilitatea cu valorile aferente stabilite conform descriptorilor 2, 5, 6, 7 și 8, prin cooperare la nivelul Uniunii, luând în considerare particularitățile regionale sau subregionale. Statele membre stabilesc nivelul maxim admisibil al efectelor negative respective ca proporție din întinderea naturală totală a tipului de habitat, prin cooperare la nivelul Uniunii, luând în considerare particularitățile regionale sau subregionale.	

Elemente aferente criteriilor

Tabelul 2

Tipuri de habitate bentonice mari, inclusiv comunitățile biologice aferente (relevante pentru criterii în cadrul descriptorilor 1 și 6), care sunt echivalente cu unul sau mai multe tipuri de habitate din clasificarea habitatelor din sistemul informatic european al naturii (EUNIS) ⁽¹⁾. Actualizările tipologiei EUNIS se reflectă în tipurile de habitate mari utilizate în sensul Directivei 2008/56/CE și al prezentei decizii

Componenta ecosistemului	Tipuri de habitate mari	Coduri de habitate EUNIS relevante (versiunea 2016)
Habitat bentonice	Recife biogene și stânci de litoral	MA1, MA2
	Sedimente litorale	MA3, MA4, MA5, MA6
	Stânci pe litoral și recife biogene	MB1, MB2
	Sedimente grosiere pe litoral	MB3
	Sedimente pe litoral mixte	MB4
	Nisip de litoral	MB5
	Nămol de litoral	MB6
	Circalitoral stâncos și recife biogene	MC1, MC2
	Sedimente grosiere din circalitoral	MC3
	Sedimente mixte de munte	MC4
	Nisip din circalitoral	MC5
	Nămol din circalitoral	MC6
	circalitoral stâncos și recife biogene în larg	MD1, MD2

Componenta ecosistemului	Tipuri de habitate mari	Coduri de habitate EUNIS relevante (versiunea 2016)
	Sedimente grosiere din circalitoral în larg	MD3
	Sedimente mixte din circalitoral în larg	MD4
	Nisip din circalitoral în larg	MD5
	Nămol din circalitoral în larg	MD6
	Stânci și recife biogene ⁽²⁾ în partea superioară a batialului	ME1, ME2
	Sediment în partea superioară a batialului	ME3, ME4, ME5, ME6
	Stânci și recife biogene în partea inferioară a batialului	MF1, MF2
	Sediment din partea inferioară a batialului	MF3, MF4, MF5, MF6
	Abis	MG1, MG2, MG3, MG4, MG5, MG6

(¹) Evans, D. (2016). Revizuirea secțiunii marine din clasificarea habitatelor EUNIS – raport privind un atelier desfășurat în cadrul Centrului tematic european pentru diversitate biologică, 12 & 13 mai 2016. Documentul de lucru ETC/BD nr. A/2016.

(²) În cazul în care nu este definită în mod specific în clasificarea EUNIS, linia de demarcație dintre partea superioară și inferioară a batialului poate fi stabilită ca o anumită limită de adâncime.

Specificații și metode standardizate de monitorizare și evaluare referitoare la tema „Habitat benthice”

1. Starea fiecărui tip de habitat se evaluează utilizând evaluări (cum ar fi cele ale subtipurilor tipurilor de habitate mari) efectuate în temeiul Directivei 92/43/CEE și al Directivei 2000/60/CE, ori de câte ori este posibil.
2. Evaluarea criteriului D6C4 utilizează evaluarea efectuată conform criteriului D6C1.
3. Criteriile D6C4 și D6C5 sunt echivalente cu criteriile privind „arealul/zona acoperită de tipul de habitat în cadrul arealului” și „structuri și funcții specifice” din Directiva 92/43/CEE.
4. Pentru D6C5, se iau în considerare evaluările efectelor negative ale presiunilor, inclusiv conform criteriilor D2C3, D3C1, D3C2, D3C3, D5C4, D5C5, D5C6, D5C7, D5C8, D6C3, D7C2, D8C2 și D8C4.
5. Pentru D6C5, compoziția speciilor se înțelege a fi o referire la cel mai redus nivel taxonomic adecvat pentru evaluare.

Unități de măsură pentru criterii:

- D6C4: amploarea pierderii habitatului, în kilometri pătrați (km²) și ca proporție (procent) din întinderea totală a tipului de habitat
- D6C5: întinderea habitatului afectat negativ, în kilometri pătrați (km²) și ca proporție (procent) din întinderea totală a tipului de habitat.

Specificații pentru selecția speciilor și habitatelor din cadrul temelor „Grupe de specii de păsări marine, mamifere, reptile, pești și cefalopode”, „Habitat pelagice” și „Habitat benthice”

Selecția speciilor și habitatelor care să fie încadrate în grupe de specii și tipuri de habitate mari benthice și pelagice se bazează pe următoarele elemente:

1. Criterii științifice (relevanța ecologică):
 - (a) reprezentative pentru componenta ecosistemului (grupă de specii sau tip de habitat mare), precum și funcționarea ecosistemului (de exemplu, conectivitatea dintre habitate și populații, caracterul complet și integritatea habitatelor esențiale), care sunt relevante pentru evaluarea stării/impactului, cum ar fi existența unui rol funcțional important în cadrul componentei (de exemplu, biodiversitate mare sau specifică, productivitate, legături trofice, anumite resurse sau servicii) sau particularități ale ciclului său de viață (vârsta și mărimea la reproducere, longevitatea, caracteristicile migratoare);

- (b) relevante pentru evaluarea unui element esențial de presiune antropică la care este expusă componenta ecosistemului, fiind sensibilă la presiune și expusă la aceasta (vulnerabilă) în zona de evaluare;
- (c) prezente în număr suficient sau având o întindere în zona de evaluare pentru a putea construi un indicator adecvat pentru evaluare;
- (d) setul de specii sau habitate selectate acoperă, pe cât posibil, întreaga serie de funcții ecologice ale componentei ecosistemului și presiunile predominante la care este supusă componenta;
- (e) dacă există specii în grupele de specii care sunt strâns legate de un anumit tip de habitat mare, acestea pot fi incluse în acest tip de habitat pentru monitorizare și evaluare; în astfel de cazuri, speciile nu se includ în evaluarea grupei de specii.

2. Criterii practice suplimentare (care nu anulează criteriile științifice):

- (a) monitorizare/fezabilitate tehnică;
- (b) costuri de monitorizare;
- (c) seriile cronologice ale datelor adecvate.

Setul reprezentativ al speciilor și habitatelor supuse evaluării sunt susceptibile de a fi specifice regiunii sau subregiunii, deși anumite specii poate apărea în mai multe regiuni sau subregiuni.

Tema

Ecosisteme, inclusiv lanțuri trofice (aferele descriptorilor 1 și 4)

Criterii, inclusiv elemente aferente criteriilor și norme metodologice

Elemente aferente criteriilor	Criterii	Norme metodologice
Asociații trofice ale unui ecosistem. Statele membre stabilesc lista asociațiilor trofice prin cooperare regională sau subregională.	D4C1 – Primare: Diversitatea (compoziția speciilor și abundența lor relativă) asociațiilor trofice nu este afectată negativ ca urmare a presiunilor antropice. Statele membre stabilesc aceste valori-prag prin cooperare regională sau subregională.	<i>Scara la care se realizează evaluarea:</i> Nivel regional pentru Marea Baltică și Marea Neagră; nivel subregional pentru Atlanticul de Nord-Est și Marea Mediterană. Subdiviziunile se pot utiliza după caz. <i>Utilizarea criteriilor:</i> În cazul în care valorile nu se încadrează în valorile-prag, s-ar putea să se întreprindă studii și investigații suplimentare pentru a înțelege cauzele neconformității.
	D4C2 – Primare: Soldul abundenței totale între asociațiile trofice nu este afectat negativ din cauza presiunilor antropice. Statele membre stabilesc aceste valori-prag prin cooperare regională sau subregională.	
	D4C3 – Secundare: Distribuția pe dimensiune a exemplarelor în cadrul asociațiilor trofice nu este afectată negativ din cauza presiunilor antropice. Statele membre stabilesc aceste valori-prag prin cooperare regională sau subregională.	

Elemente aferente criteriilor	Criterii	Norme metodologice
	D4C4 – Secundare (a se utiliza pentru susținerea criteriului D4C2, dacă este necesar): Productivitatea asociației trofice nu este afectată negativ din cauza presiunilor antropice. Statele membre stabilesc valori-prag prin cooperare regională sau subregională.	

Specificații și metode standardizate de monitorizare și evaluare

1. Componenta speciilor se interpretează ca o referire la cel mai mic nivel taxonomic adecvat pentru evaluare.
2. Asociațiile trofice selectate conform elementelor aferente criteriilor iau în considerare lista ICES a asociațiilor trofice ⁽¹⁾ și îndeplinesc următoarele condiții:
 - (a) include cel puțin trei asociații trofice;
 - (b) două sunt asociații trofice fără pești;
 - (c) cel puțin una este o asociație trofică producător primar;
 - (d) de preferință, reprezintă cel puțin nivelul superior, intermediar și inferior al lanțului alimentar.

Unități de măsură:

- D4C2: abundența totală [număr de exemplare sau biomasa în tone (t)] la nivelul tuturor speciilor din asociația trofică.

⁽¹⁾ Avizul ICES (2015) Volumul 1, ICES, cerere specială de aviz, publicat la 20 martie 2015.